UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

15
ЧЕРВНЯ
Число No 25

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV
JUNE 15, 1972

КОНҐРЕС ОНТАРІЙСЬКОЇ СПАДЩИНИ

В готелі „Скайлайн" у Торонто відбувся в днях 2-4 червня ц.р. Конґрес Онтарійської спадщини, що його підготовляв майже рік міністер онтарійського провінційного уряду Іван Яремко, що є тепер ґенеральним прокурором в провінційному уряді, при допомозі цілого ряду співробітників. В Конґресі взяло участь 1,100 представників різних національних (етнічних) груп, що живуть в Онтаріо. Провінція Онтаріо є найбільшою провінцією що до числа населення та складається з канадців різного національного походження. Подібний Конґрес відбувся минулого року в Едмонтоні, а підготовляв його з доручення попереднього Албертського уряду міністер для справ культури, молоді та розваг Амвросій Головач при допомозі декількох співробітників.

Теперішний Конґрес в Онтаріо був перший у історії. На ньому зібралися представники всіх національних (етнічних) груп Онтаріо й спільно висловили свої погляди й побажання відносно зберігання та плекання культурних надбань своїх предків, зберігаючи при цьому свою національну ідентичність. На плекання культури та мови поодиноких етнічних груп уряд Онтаріо повинен дати свою фінансову допомогу. Плекання національних культур захоплює такі ділянки, як освіта та шкільництво, засоби спільної комунікації, як радіо, телевізія та преса, що їх завданням є висловлювати багатокультурний характер канадської суспільності.

Про ці справи дискутовано в формі панелю, в якому брали участь: В. Курі — представник індіян з університету Трент, сенатор Е. Форсей, редактор французької газети „Ле Деввар" з Монреалю — К. Раєн та українець В. Тарнопольський, тепер віцепрезидент університету Йорк в Торонто. Підсумки відчитано на останній сесії Конґресу в неділю, а дискутанти з залі їх доповнювали. До основних вимог учасників конґресу треба зачислити такі: шкільництво повинно відзеркалювати багатокультурний характер населення. Для цього треба переглянути та відповідно виправити, згл. опрацювати нові шкільні підручники. Вчителі по школах повинні знати, окрім англійської та французької мови, теж мови національних груп, що їх діти ходять до даної школи. По школах та університетах повинно бути введене навчання теж інших мов,

(закінчення на стор. 8.)

ЗДА зменшують представників в ОН

Уряд ЗДА зменшив число осіб свого представництва в ОН. ЗДА відмовилися заплатити фонди на діяльність Міжнародної організації праці, яка є автономною аґенцією ОН, опанованою комуністичними державами, в яких загалом нема ніякого вільного робітничого руху.

Американський конґрес хоче зменшити вкладку до ОН із 31% на 25% бюджету ОН. Все те свідчить про зменшення зацікавлення ЗДА Об'єднаними Націями.

Осінні маневри НАТО

11 держав, що належать до європейського оборонного союзу НАТО, відбудуть осінню цього року найбільші морсько-летунські маневри за минулих 23 роки. Маневри відбудуться в часі від 11 до 28 вересня. В маневрах братиме участь 300 воєнних суден, що належать ЗДА, Англії, Західній Німеччині, Канаді, Норвеґії, Італії, Данії, Голляндії, Бельгії та Портуґалії. ЗДА та Англія вишлють на маневри теж свої літаконосці. В цілому в маневрах буде брати участь 50,000 вояків. Завданням маневрів буде відперти здогадну атаку совєтських військ. Для виконання того завдання викинуть парашутами 12,000 вояків і висадять на беріг у Північній Норвеґії.

Припускають, що в маневрах візьмуть участь теж французькі вояки, яких у 1966 р. французький президент Шарльз де Ґоль відкликав із НАТО.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ II ВІДДІЛУ «ДОБРОЇ ВОЛІ». У першому ряді зліва направо п-і: А. Цимбаліста, Й. Колясса, о. Р. Ганкевич, М. Поренчук, Владика Ніл, п-і Л. Слобода, о. Ю. Ковальський, І. Павликовська і Н. Крайчі; в другому ряді п-і: І. Вареница, С. Прийма, Н. Салук, Е. Патрик, А. Байрак, Т. Стефанів, С. Прокопчук, Е. Савчин, С. Брода, П. Ільків, М. Купновіцька, П. Іванець, О. Стельмах, М. Дик, Е. Саганська, А. Костюк; у третьому ряді п-і: О. Пилип, А. Гедз, Ґ. Боднар, М. Ковальська, Т. Шеремета, Й. Савчин, С. Чижовська, А. Федина, А. Заблоцька, Й. Маланчук, М. Пастушенко, В. Байрак і Л. Осташевська. Фотостудія «Академія»

Повені в Британській Колюмбії

Наслідком зливних дощів в околиці Сікамус та Кемлупс у Британській Колюмбії, вилили ріки й позаливали нище положені околиці. В Сікамус евакуовано 40 родин, яких доми були загрожені повінню. Вода залила теж головні шляхи, наслідком чого здержано всякий автомобілевий рух у тій околиці. Зокрема був перерваний автомобілевий рух між Вернон та Сікамус. У Кемлупс піднялася вода в ріці Норт Томпсон на понад 8 цалів й залила частину міста Кемлупс, де евакуовано понад 500 мешканців.

Про повені та виливи рік є вістки теж з інших околиць Британської Колюмбії.

Повінь вчинила мільйонові шкоди

Американське місто в Південній Дакоті Рапід Сіті пережило минулої неділі велику повінь, в якій згинуло понад 200 осіб, а понад 500 осіб досі не віднайдено. Певно, що багато з них також утопилося.

Великі зливи спричинили зірвання частини греблі в Каньйон лейк, наслідком чого місцева ріка Рапід Крік залила 43,000-не місто Рапід Сіті. Вода понищила доми, позабирала автомобілі та урядження хат, понаносила до міста та хат чимало намулу та різного роду дерева. Шкоди обчисляються на понад 100 мільйонів долярів. Президент ЗДА Р. Ніксон проголосив околицю, навіщену повінню, околицею національної катастрофи й зарядив прийти мешканцям із допомогою з державних фондів.

Знижено відсотки від вкладів

Канадські чартеровані банки знизили відсотки від короткореченцевих вкладів із 6½% до 5½%. Знижка відсотків від вкладів до банків має за завдання зменшити чужих капіталів до канадських банків. Минулими місяцями багато закордонних компаній та приватних людей вкладало гроші до канадських банків, наслідком чого вартість канадського доляра у світі зростала, а у висліді дорожчали канадські товари закордоном. Через те багато канадських фірм стратили своїх покупців, які купували в інших державах за далеко нижчу ціну.

Велика пожежа в Принс Руперт

У пристані північного міста Принс Руперт минулої суботи вибухла пожежа, яка знищила всі будинки в пристані. Жертвою вогню впала фабрика консерв, різні магазини та корабельні доки на узбережжі. Фабрика консерв та бюра залізничої лінії Сі-Ен-Ар були приміщені в старому 50-річному будинкові, який згорів до тла. Причини пожежі досі не устійнено. Пожежники ствердили, що в часі гашення пожежі в деяких будинках наступили вибухи якихось розривних матеріялів. Шкоди сягають 10 мільйонів долярів. — Принс Руперт, що був одним з канадських північних морських портів, був недавно проголошений федеральним урядом всеканадським морським портом, на розбудову якого уряд призначив поважні дотації.

Мадярські прочани у Папи

Папа Павло VI прийняв на окремій авдієнції 300 мадярських прочан. Мадярський уряд вперше дозволив на таку прощу до Риму. В прощі був один мадярський архиєпископ, 7 єпископів та 30 священиків. Папа, вітаючи прочан, висловив надію, що Мадярщина буде, як і колись, зберігати добрі відносини з Апостольською Столицею.

В час авдієнції ані Папа, ні мадярські прочани не згадували нічого про кардинала Міндсенті, якого мадярський уряд був колись ув'язнив і який тепер живе в Відні.

Допомога незаможним канадцям

475 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ РІЧНО НА БУДОВУ ТА КУПНО ЖИТЛОВИХ ДОМІВ

Федеральний міністер для справ канадських міст Рон Басфорд вніс до федерального парляменту проєкт закону про допомогу в будові та купні житлових домів для незаможних канадців, що живуть у містах й власними засобами не можуть збудувати чи купити для себе домів.

Міністер Басфорд сказав на пресовій конференції, що уряд плянує виплатити на цю ціль провінціям 475 мільйонів долярів річно, якщо провінції причиняться своїми грішми у відповідній мірі до збільшення того фонду.

Закон предбачує допомогу муніципалітетам та різним місцевим організаціям, які зацікавлені поправою житлового будівництва в їхньому сусідстві. Допомогу зможуть дістати власники житлових домів та домів, де є мешкання до винайму, для перебудови та поправи їхніх домів, а родини з малими заробітками зможуть дістати допомоги та позички на купно житлових домів.

Кромі того Канадська мортґеджова корпорація буде зичити гроші муніципалітетам на купно землі для будови домів, будівельним кооперативам та незарібковим корпораціям на будову житлових домів.

Завданням урядової допомоги є поправити запущені та піднищені міські дільниці та не допустити до їх цілковитого знищення, що сталося вже в багатьох містах. Наслідком того мешканці тих дільниць розбрилися по різних дільницях міста. Проєкт федерального уряду має на цілі допомогти зберегти доми для дотеперішних мешканців та не розлучати довголітніх сусідів. Міністер Басфорд сказав, що провінції в основі погодилися на проєкт федерального уряду.

Президент канадської федерації міських мейорів Д. Нюмен сказав, що федерація прийняла з вдоволенням проєкт федерального уряду, але він хотів би, щоб, для практичного переведення того закону в життя, федеральний уряд узгіднив свою програму з федерацією мейорів. На думку Нюмена, закон буде великою допомогою для людей з малими заробітками та старших, яким одначе буде треба більше допомоги на купно домів, як закон предбачує.

Провідник партії НДП Д. Левіс схвалив плян віднови старих міських дільниць, замість їх бурення, але він критикував узалеження допомоги на купно та поправу домів від провінційних урядів. На його думку, уряд повинен був призначити більше грошей на позики на низькі відсотки, бо в той спосіб бідніші канадці могли були би дістати фонди на купно чи будову житлових домів.

Дарунки совєтським достойникам

Американська преса подала тепер, що президент ЗДА Р. Ніксон подарував секретареві совєтської комуністичної партії Л. Брежнєву автомобіль марки „Каділляк" з 1972 р., який виготовила фабрика Форда. До музею Ніксон подарував майстерно виконані порцелянові шахи. Брежнєв, Підґорний та Косиґін дістали мистецькі настільні годинники. Дарунки дістали теж дружини Підґорного, Брежнєва та дочка Косиґіна.

Дружина президента Ніксона, яка відвідала балетну школу, дістала в дарунку балетний одяг та капці, а в її честь студенти школи відбули 40-хвилинний показ балетних танців, після чого відбулося мале прийняття.

У зв'язку зі спізненням совєтського літака, що мав везти Ніксона до Києва, оповідають таку історію: Коли один з 4-ох моторів не хотів застартувати, Косиґін запитався Брежнєва; „Що зробити за те міністрові летунства?" Замість Брежнєва відповів президент Ніксон: „Підвищити його в ранзі. Обов'язково підвищити. Краще, що він тепер віднайшов хибу, ані ж то мало би виявитися, як літак буде у повітрі". Цікаво, що Брежнєв був би на це відповів?

Совєти купують худобу

Совєтська торговельна аґенція „Проденторґ" закупила в Канаді 1,635 штук расової худоби за ціну 800,000 дол. Худоба має бути доставлена до СССР в місяцях серпні, вересні та жовтні ц.р.

Короткі вістки

• **В 1971 р. каюти загризли** в Алберті овець вартости 214,000 дол., або прибл. 4% всіх албертських овець. Кожна 25-та вівця впала жертвою каютів.

• **Перед двадцяти роками** фармар мусів працювати 53 години, щоб випродукувати 100 бушлів збіжжя. В 1965 р., завдяки новим господарським машинам, цю роботу фармар міг виконати протягом шести годин.

• **Між 1960 р. і 1970 р. зріс** загальний прибуток мешканців Мехіко з 330.00 дол. до 660.00 дол. річно на особу. Рівень життя в Мехіко є дуже низький.

• **В 1950 р. 19%** працюючих канадців працювало на фармах. В минулому році на фармах працювало всього 6% працюючого населення Канади.

• **В Канаді перебуває** п'яти особова совєтська торговельна місія, якої завданням є збільшити продаж совєтських товарів Канаді. В минулому році Канада продала до СССР товарів, головно збіжжя, за ціну бл. 126 мільйонів долярів, а закупила в СССР всього за 12,600,000 дол.

• **Всі канадські фарми** займають площу 270,000 квадратних миль.

• **В минулому році Канада** закупила в Японії товарів загальної вартості 802 мільйони долярів, у Тайвань (Формозі) за понад 80 мільйонів долярів, в Гонґ Конґу за80 мільйонів долярів та в комуністичному Китаї за 27,400,000 долярів. Тайвань купив у Канаді товарів за 10 і пів мільйона долярів.

• **Канадська летунська** лінія „Ер Кенада" наймила на службу в різних містах Канади міських поліцистів, щоб у часі, вільному від їхніх обов'язків, допомагали контролювати пасажирів, чи вони не мають зі собою зброї або бомб.

• **Квебекська поліція** перевела ревізію в одній хаті в містечку Ст. Аделя біля Монреалю й знайшла: машинову пістолю, кілька крісів, бомби власного виробництва багато амуніції, 49 капсулок наркотику-реґоїни та фальшиві американські доляри.

• **СССР прислав недавно** кілька нових реактивних бойових літаків до Куби. Фахівці вважають, що Куба має тепер 250 бойових літаків, переважно совєтських МІҐ-ів та біля 20,000 летунів.

• **В Римі поліція** арештувала 21-річну арабську дівчину з Ливану, яка мала всідати на літак до Бейруту, Ливан. Контрольний апарат на летовищі виявив, що вона має при собі зброю. Поліція не виявила, яку зброю вона мала.

• **73% корму,** що його з'їдають молочні корови, походить із кормів, що непридатні для людського харчування. А з молока та молочних продуктів люде дістають 93% своїх харчів.

• **В ЗДА є 248 мільйонів** акрів лісу, в якому не вільно зрубувати ніяких дерев.

• **В Бейруті, Ливан,** арештовано 52-річного англійського пенсіонованого книговода Р. Джексона під замітом шпигунства для Ізраїля в Іраку, де він працював через довгі роки. Під тим самим замітом арештовано в Іраку двох іракських горожан.

• **СССР висилатиме земний** газ із підарктичних околиць поблизу Медвежого моря до Німеччини, Франції й Італії. В СССР вже розпочали будову газопроводу.

40-ліття БУК - неділя, 25-го червня
НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ ВОБМАН

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

25 червня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 314

Брати, Бог, давши обітницю Авраамові, тому, що не мав нікого вищого, котрим міг би поклястися, поклявся самим собою, кажучи: справді я щедро поблагословлю тебе і дуже помножу твоє потомство.

І так виждавши терпеливо, одержав обітницю.

Бо люди, клянуться вищим від себе, і кінцем уякої їх суперечки для ствердження є клятва.

Тому Бог, хотячи наслідками обітниці показати наглядніше незмінність своєї ради ,додав клятву, щоб ми в двох незмінних речах, в котрих неможливо, щоб Бог обманював, мали найсильнішу потіху, ми, що прибігли прийняти подану надію, котру маємо наче якір для душі, безпечний і кріпкий, що входить аж у нутро за завісу, куди ввійшов як предтеча за нас Ісус, ставши первосвящеником повіки, по чину Мелхиседека.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 40

У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав:

„Учителю, я привів до Тебе мого сина, що має німого духа: і не схопить, рве його, і піниться він скрегоче зубами і ціпеніє. Я говорив Твоїм учням, щоб прогнали його — та не змогли".

Він же, відповідаючи, каже йому: „О, роде невірний, поки буду я з вами? Поки терпітиму вас? Приведіть його до мене".

І привели його до нього. А як тільки побачив його, зараз дух затряс ним і він, поваливишсь на землю і качаючись, запінився.

І спитав батька його: „Від якого часу це йому сталося?" Той сказав: „Змалку. І часто кидало його в огонь і воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над нами".

Ісус же каже йому: „Коли можеш вірувати, то тому, хто вірує, все можливе". І зараз закричавши батько дитини, сказав крізь сльози: „Вірую, Господи ,поможи моєму невірству!"

Побачивши ж Ісус, що збігається народ, погрозив духові нечистому, кажучи йому: „Духу німий і глухий, я тобі наказую: вийди з нього і більше не входь у нього". І закричав вельми потряс його та й вийшов і став неначе мертвий, так що багато хто казали, що він умер. Ісус же взявши його за руки, підняв його і він устав.

І як входив у дім, то учні його питали на самоті: ,Чому ми не змогли вигнати його?" І сказав їм: „Цей рід нічим не можна вигнати, як тільки молитвою і постом".

І вийшовши звідтіля, переходили черз Галилею, і він не хотів, щоб хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: „Син чоловічий виданий буде в руки людям, і уб'ють його, і, вбитий, по трьох днях воскресне".

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Відзначення священиків Саск. єпархії

Верховний Архиепископ, Блаженніший Йосиф, повідомив Преосвященного Кир Андрея про відзначення чотирьох його священиків.

Це повідомлення появилося в пресі, а Владика Андрій подав його до відома членам Централі УК Саскатунської епархії на засіданні централі.

Відзначення дістали:

о. прелат Іван Олійник став митрофорним протоієреєм.

Всесв. о. митрат
І. ОЛІЙНИК

О. І. Олійник народився 19-го вересня 1908 р. в Копичинцях (Тернопіль). Свячення одержав 21-го травня 1939 р. в Вінніпезі з рук ВПреосв. Василія (Ладики). Був парохом в Ріджайні, Вонді, а від 1953 р. в Саскатуні, при катедрі св. Юрія. В 1963 р. був назначений прелатом.

Митрофорним протоієреєм став теж о. Онуфрій Пасічняк.

О. Пасічняк народився 18-го травня 1913 р. в Стрункові (Товмач). Свячення одержав з рук Преосв. Кир Івана (Лятишевського) 25-го червня 1939 р. До Ка-

Всесв. о. митрат
О. ПАСІЧНЯК

нади прибув у 1948 р. Був парохом в Рамі, Інвермей, Кюрікі, Принс Алберт, а від 1965 р. в Ріджайні.

В 1963 р. був назначений прелатом.

О. Володимир Івашко є іменований почесним крилошанином.

О. В. Івашко народився 23-го травня 1908 р. в Судовій Вишні (Мостиська).

Свячення одержав з рук Преосв. Кир Йосафата (Коциловського). Був парохом у Принс Алберт, а від 1953 р. при катедрі св. Юрія в Саскатуні.

В році 1951 р. одержав відзначення радника.

О. Єронім Ляшкевич є іменований почесним крилошанином.

Поч. крилошанин
Є. ЛЯШКЕВИЧ

О. Є. Ляшкевич народжений 7-го квітня 1911 р. в Снятині. Єрейські свячення дістав 25-го травня 1942 р. з рук Преосв. Кир Івана (Лятишевського). До Канади прибув в 1948 р. Був парохом в Кемсек, Арран, Кадворт, а від 3-ох років в Канорі. В 1970 р. назначений протопресвітером канорської округи.

Почесним крилошанином іменований теж о. Мирон Пилипчук.

Поч. крилошанин
М. ПИЛИПЧУК

О. М. Пилипчук народився 28-го вересня 1908 р. в Ляшках Королівських. Рукоположений на священика 28-го серпня 1936 р. Преосв. Кир Никитою Будкою у Львові. До Канади прибув 1948 р. Був парохом у Спірс, а від 1956 р. є парохом Мус Джав.

Централя Українців католиків Саскатунської епархії разом зі своїми складовими організаціями БУКК, ЛУКЖК і УКЮК та вірні наших парафій у епархії щиро радіють відзначенням наших дорогих отців.

Священик в парафії має великі обов'язки. Зокрема катедральна парафія має особливі вимоги, де було б праці для два рази більше священиків, як їх ми в катедрі маємо. Тут, кромі обслуги вірних, постійних богослужб, відвідин шпиталів, шкіл, опіки й допомоги в праці численним організаціям, а ще участь в епархіяльних з'їздах, нарадах, конференціях, асиста гостям, що відвідують наші церкви з Канади і з поза Канади для всіх треба мати час і присвятити увагу.

Останніми роками побудовано парафіяльний дім — Осередок української молоді ,на якому ще є довг. Треба його сплачувати, а крім цього наглядати над спортовими зайняттями, концертами та іншими імпрезами, що відбуваються в Домі.

Вже впродовж кількох років йде розбудова української оселі коло Пайк Лейк. Минулого року на оселі побудовано великий купальний басейн. Оселя — то знову багато праці, уваги й журби для нас усіх, а передовсім наших духовних отців, бо ж там, кромі розбудови, літні табори, пікніки та інше впродовж цілого літа.

А коли до того всего додати, що Саскатун є осідком епископської канцелярії, і, під час неприявности Владики важливі справи мусять полагоджувати отці душпастирі, то, не тяжко собі усвідомити, який тягар праці лежить на плечах духовних отців.

Нам приємно, що Блаженніший Кир Йосиф висловив признання за їхню тяжку працю й відзначив їх духовними гідностями.

Не інакше теж у наших парафіях поза Саскатуном. У Ріджайні, столиці провінції, подібні повинності й відповідальність, що й в Саскатуні.

Там останніми роками докінчено будову нової великої церкви, її розмальовано, збудовано гарну священичу резиденцію, закуплено площу під будову українського центру молоді.

Кожна парафія має свої особливі вимоги. Ось у Кадворт свого часу погоріла церква. Треба було будувати нову. Спеціяльно тут треба було покласти багато праці, бо розбудова гори Сострадання-відпустового місця — є важним завданням. Сюди з'їздиться народ з цілої провінції і споза Саскачевану. Треба все те було приготовити, щоб гідно прийняти прочан .

Парафія Мус Джа — відносно молода. Тут треба було починати від будови церкви, священичої резиденції, а особливо від організування парафії та прицерковних організацій.

То тільки дуже загально про працю відзначених наших дорогих отців. Вони були душпастирями в декількох парафіях і всюди та сама праця, що й в осідках їхнього теперішнього перебування. Про ту працю буде нагода пригадати при нагоді відзначування гідностей, що їх наші громади напевно гідно й врочисто переведуть, бо ж це буде нагода виявити заслужену подяку своїм душпастирям.

Централя українців католиків Саскатунської епархії зі своїми складовими частинами та вірними наших парафій в Єпархії щиро вітає дорогих отців з їхнім високим відзначенням і водночас із синівською відданістю складає на руки свого Владики Преосв. Кир Андрея голові Синоду й Первоієрархові Їх Блаженству Кир Йосифові подяку за відзначення отців душпастирів саскатунської епархії.

Анна Марія Баран,

прес. реф.

Централі УК Саск. епархії

Верх. Архиєпископ їде до Австралії

НА ЕВХАРИСТІЙНИЙ КОНГРЕС

Ми вже коротко повідомляли, що в днях від 18-го до 25-го лютого 1973 року відбудеться в Мелборн, Австралія, 40-вий міжнародній Євхаристійний конгрес.

Апостольський Екзарх для українців в Австралії, Новій Зеляндії і Океанії Преосвященний Іван Прашко ще в січні ц.р. запросив всіх наших ВПреосвященних Владик в цілому світі, а через них наше духовенство і вірних до участи в конгресі. Вже чотири Владики зголосили свою участь а Блаженніший Верховний Архиєпископ Йосиф написав: „Було б то великою ласкою Божою могти приїхати до Вас на Євхаристійний конгрес та пригадати ті спомини зі зворушливих подій з нагоди наших останніх архипастирських відвідин".

Преосвященний Іван звертається і до братів православних такими словами: „Звертаюся із сердечним запрошенням до наших православних братів, щоб взяли таку участь, на яку дозволяють їм їхні канонічні і літургічні закони, та їхні обставини".

Програма конгресу

Головна програма цілого Конгресу вже усталена. Тепер подаю важнішу програму нашої участи в Євхаристійному Конгресі:

В день відкриття Конгресу, в неділю, 18 лютого, коли всі парафії і всі національні групи матимуть у своїх церквах (не на площі) інавгураційні Богослуження, ми матимемо свою торжественну архиєрейську св. Літургію в нашому катедральному храмі при участі наявного духовенства і Впреосв. Владик під проводом Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа.

В суботу, 24-го лютого, в годині 8-мій вечора, наша св. Літургія буде на головній площі (Крікет Граунд). Якщо буде св. Отець Папа Павло VI, то він буде присутній і дасть благословення. В цій Літургії візьмуть участь також священики чи епископи інших візантійських обрядів як: мелхіти, румуни, болгари, білоруси, росіяни, так, як це звичайно буває на таких міжнародніх конгресах, однак господарями цеї Служби Божої будуть українці. Ми подбаємо про урядження престолу згідно з вимогами нашого обряду (іконостас), буде наш хор, наші диякони і сподіваємося, що буде найбільше наших Владик і священиків, як то було в Мюнхені 1960 р.

В неділю, 25-го лютого, в год. 8-мій вечора, у великій залі „Ексгібішен Гол" буде концерт і зустріч з Верховним Архиєпископом Кир Йосифом, нашими ВПреосв. Владиками та всіма паломниками.

Наша Церква бере визначну участь у виставці християнського мистецтва та у фестивалі церковного співу, а

(закінчення на 3 стор.)

НЕ НАХОДИТЬ СЛІВ, ЩОБ ВИСКАЗАТИ ПОД'ЯКУ

Благословлення павука в Кіркленд, Онтаріо

ПОСВЯЧЕННЯ ПАВУКА В КІРКЛЕНД: о. парох Л. Чайка та жертводавець п. І. Дутка з хлопцями з Вівтарної дружини.

Недавно поблагословив Ієрарх Східньої Канади Преосвященний Ізидор церкву в Кіркленд, Онт. Участь у благословлені взяв також англійський епископ Тиминс, Преосв. Яків (Ляндріо), місцеве духовенство та хор „Дніпро" зі Судбур.

Недавно парафіяни тішилися ще одним здобутком: благословенням павука — („шанделіра"), якого купили до церкви п-сво Дутки. Благословення доверщив парох о. Лев Чайка.

О. парох підчеркнув у своїй промові велику жертвенність п-ва Ізидора Дутки, які пожертвували таку прекрасну річ до церкви. „Я не находжу слів, щоб гідно подякувати вам, дорогі панство" — сказав о. парох — „за той дар, що є вислоьом вашої любови й відданости до своєї церкви. Ваша жертва тим більше приємна Богові, що вона вийшла з вашої власної ініціятиви, з вашого власного бажання вивінувати нашу рідну церкву такою вимковою прикрасою, яка при кожноразовому вжитку буде нагадувати вас, як людей великої віри, великої жертвенности, великої любови. Ваш вчинок є добрим прикладом для всіх, що називають себе українцями католиками. Нинішний свідомий парафіянин не може ограничувати себе лиш до того, щоб зробити знак св. Хреста, чи відмовити рано й ввечір молитву, чи прийти щонеділі до церкви. Від свідомого парафіяннна вимагається, добровільних жертв з майна, часу і праці. Крім матеріяльних жертв, яких наша церква потребує, щоб жити нормальним життям нам ще треба нині інших жертв, а то добровільного віддання себе на службу Богові у священичому і монашому чині.

Тому нині, дякуючи п-ву І. Дуткам за їхню велику пожертву, просім Христа й Його Непорочну Матір, за охочі жертви нашої молоді для служіння Богові і нашому народові. Просім також, щоб ті, що пішли за покликом Христа трималися сильно при своїм покликанню наслідуючи найбільших мужів 20 століття св. пам'яті Слуги Божого Андрія і одного з найбільших ісповідників української церкви Їх Блаженства Йосифа.

Після тих слів о. парох посвятив павук, якого кумами були: п-во Ямка, п-во Музичка, п-во Деревецькі з Руан, Квебек, п-во Миц, п-во М. Товтрівські, п-во Фолусевич, п-во Лучанко, п-во Холвінські і п-во Майкович.

Зворушливе торжество закінчено многоліттям для п-а Ізидора Дутків.

Присутній

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

25-го червня: Канонічна візитація, Архиерейська Служба Божа у церкві на Кіндерслі, година 10:00 Архиєрейський молебень у римо-католицькій церкві у Розтави, год. 5-тій пополудні.

2-го липня: Архиєрейська Служба Божа і канонічна візитація з нагоди празника і відпусту в Йорктоні, год. 10:00 рано.

9-го липня: Архиєрейська візитація у Сван Плейн в год. 10:00 рано. Архиєрейський молебень год. 5:00 пополудні Глен Елдер.

12-го липня: Архиерейська Служба Божа з нагоди празника Св. Петра і Павла у Канора, год. 10:00 рано.

16-го липня: Архиерейська Служба Божа і канонічна візитація в Камсак, год. 10:00 рано.

17-го липня: Преосв. Кир Андрей візьме участь у консекрації епископа Рой у Ст. Боніфас, Ман.

23-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у церкві в Келегир, год. 10:00 рано.

30-го липня: Архиерейська Служба Божа і візитація у Волверін, год. 10:00 рано.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

МУДРІСТЬ ПРАВОСТИ

о. Микола ДЯДЬО

Божий Слуга Андрій просив Господа Бога: «Дай мені мудрість правости, нехай мене ніколи не зводить з дороги обов'язків ніякий самолюбний намір».

Як ріка пливе в руслі і дає людям користь, так і люди, що живуть унормованим життям є вдоволені зі свого життя і є корисним для тих, з ким співживуть. Коли ж призбирається в ріці більше води, ніж може вміститися в руслі, тоді приходять виливи і ріка, замість користи, приносить знищення.

Подібно з життям людей. Коли їх діла виходять поза межі правости, тоді, замість бути корисними для співжителів, вони стають шкодою, а то й руїною своїх ближніх.

Чим для річної води береги, тим для нашого життя закон, звичаї, приписи, добре виховання та інше, що регулює чи дає напрям нашому спільному пожиттю.

Закон стоїть на першому місці, бо закон мають усі, якщо не писаний, то вложений в серця. «Бо коли погани, що не мають закону, з природи виконують те, що законне, вони, не мавши закону, самі собі закон; вони виявляють діло закону, написане в їхніх серцях, як свідчить їм їхнє сумління і думки, то засуджуючи їх, то оправдуючи» (Лист св. Павла до римлян 2, 14-15).

Є закон, даний Богом, і він обов'язує всіх людей. На основі того Божого закону держава видає свої закони, видає їх і Церква, міські управи, і організації, і родини. Щоправда, в родині закон обов'язує лише мале число людей (дітей), але й ті родинні закони мають свою основу в Божому законі.

ЗА ПРАВОПОРЯДОК

Ми живемо між людьми, нам треба придержуватися законів, щоб інші попри нас могли жити, сповняти свої обов'язки, прославляти Бога і сповнити ціль свого життя. То обов'язок кожного з нас жити мудрістю правости і сповняти свої обов'язки, щобі інші могли вести своє життя без перешкод, а радше з поміччю з нашої сторони.

Всі ми десь стоїмо, всі маємо наші станові обов'язки. Та не все ми радо сповняємо їх, бо не раз наше самолюбство, наша вигода, охота не перемучуватися, бажання, щоб інші робили нашу працю, спричинюють, що ми перестаємо сповняти свої обов'язки зі шкодою для наших співжителів.

На праві, правості, правопорядку основується стабільність суспільного життя. Ми сподіємося знайти лікаря в його приймальні, священика в церкві чи вдома (відповідно до часу), вчителя в школі, продавця в крамниці, медсестру в шпиталі і тощо.

Кожний має обов'язок і коли всі їх сповняють у свій час і у своєму місці, життя на землі пливе нормальним руслом.

В останніх часах все частіше трапляються перерви у нормальному щоденному житті. Щораз частіше чуємо і відчуваємо на собі наслідки так званих страйків. Як ціле життя є зрізничковане, так і різними є страйки. Ми переживали поштові страйки, залізничі, летунські, молочарські, рільничі; про яку ділянку життя ви не згадали б, то ми вже в тій ділянці мали страйк. В часі страйку ті, що страйкують, не виконують своїх обов'язків. Ми не знаходимо їх там, де ми звичайно їх бачили ,вони не виконують того, до чого зобов'язалися і через це життя суспільства є порушене зі шкодою для великої кількості людей.

Що сказати про страйки? Є вони самолюбними, що зводять людей з дороги їхніх обов'язків? На перший погляд, так. Майже в кожному страйку ми чуємо, що страйкарі вимагають для себе вищої плати, кращих умов праці, довшого відпочинку, одним словом того, що є для них вигіднішим. Треба ствердити, що вже бували і, певно, ще будуть страйки, які є несправедливими самолюбними, шкідливими для суспільства.

40-ліття Братства Українців Католиків

Єпархіяльна управа БУК запрошує українське громадянство Едмонтону та всієї нашої єпархії взяти участь у святкуванні 40-річчя БУК.

Програма така:

Понеділок, 18-го червня радіопередача. Доповідь виголосить о. радник Володимир Тарнавський.

Неділя, 25-го червня усі святкування в єпархіяльній оселі над озером Вобман.

Год. 11 перед полуднем: Архиєрейська св. Служба Божа. Буде служити Владика Ніл у співслуженні о. митрофорного д-ра В. Кушніра, о. митрофорного д-ра М. Сопуляка і о. Б. Снігуровича. Співатиме хор під орудою п. М. Свистуна.

Год. 12.30 виступ шкільної молоді катедри св. Йосафата (Рідна школа, молодечий хор і танцювальна група) парафії св. Василія та парафії св. Юрія Переможця.

Головну промову виголосить о. д-р Василь Кушнір, голова Комітету українців Канади (КУК) та представник БУК до президії КУК.

По промові товариські гри та забави.

Технічну частину веде відділ БУК катедри св. Йосафата. Буфетом завідує той же відділ.

ПОМЕР о. Й. ЖАН

У четвер, 8 червня, в манастирі оо. Василіян в Ґримсбі, Онт., помер на 87 році життя бл. п. о. Йосафат Жан ЧСВВ.

Похорон покійного відбувся в середу, 14 червня. Покійного поховано на василіянському кладовищі в Мондері.

Ширшу згадку про покійного подамо пізніше.

НЕВЖЕ КІНЕЦЬ ХОЛОДНІЙ ВІЙНІ?

Любор ЗІНК

„Холодна війна скінчилася", — заявив міністер закордонних справ Мітчел Шарп, коли президент Ніксон і бос совєтської комуністичної партії Брежнєв підписали умову на обмеження запасів атомових ракет.

Мені справді хотілося б вірити панові Шарпові. На нещастя, він — ненадійний пророк. Події мають бридку звичку доводити помилковість його минулих передбачень.

Наприклад, п. Шарп оголосив був остаточний кінець холодної війни, коли Олександер Дубчек почав лібералізацію сталінського режиму в Чехо-Словаччині. Коли ж московські танки і півмільйона військ країн Варшавського договору розчавили те, що стало відомим, як „соціялізм з людським обличчям", п. Шарп був заскочений і розчарований.

Пізніше, коли Москва погодилася розглянути давню пропозицію НАТО про скорочення числа військ вздовж лінії дотику між Сходом і Заходом в Европі, п. Шарп знову оголосив, що холодна війна минула. Проте совєти й дальше продовжували і фактично пришвидчили розбудову військових позицій у центральній Европі, Середземномор'ї, а також вздовж північного крила НАТО і цим зробили посміховище з оцінки п. Шарпа.

Наступний кінець холодної війни надійшов для нашого міністра закордонних справ, коли німецький канцлер Вілі Брандт підписав умови неаґресії з Москвою та Варшавою. Як тільки їх ратифікують, ці умови, що санкціонують післявоєнну експансію Москви в Европі, повинні, на думку п. Шарпа, розтопити лід напруження між Сходом і Заходом і напевно змести з лиця землі грубу потворність і символ холодної війни — — Берлінський мур.

І хоч Брандтові умови з горем пополам були ратифіковані, Берлінський мур лишився. Лишилася також решта фізичної залізної завіси, з її електрифікованим колючим дротом, замінованими полями та кулеметними вежами. Жадних змін. Єдина поступка комуністів для духу „відпруження" — незначне полегшення переходу через кордон з заходу на схід, але ні в якій значимій мірі в протилежному напрямку. Дивлячись на потворні порушення основних прав тоталітарними режимами за залізною заслоною, це легеньке відпруження їхніх концентраційно-таборових правил, хоч і бажане, проте занадто мізерне, щоб виправдати великі надії західнього світу.

Те ж саме можна повторити про поширене піднесення з причини теперішніх переговорів між урядом Бонну і московським ляльковим режимом східної Німеччини. Комуністи добиваються в цих розмовах справді не усунення причин напруження, яке вони самі створили, але „міжнародньої" легалізації їхнього ґанґстеризму. Товариш Гонекер, спадкоємець старого сталініста Вальтера Ульбріхта, як московський сатрап у Панкові (місце осідку східньонімецького уряду —ТГЛ), раніше цього року досить виразно висловився про неможливість наближення між тим що він називає „соціялістичною" та „імеріялістичною" частинами Німеччини, яка така ж „певна і ясна, як той факт ,що дощ падає на землю, а не вгору до неба".

Звичайно, комуністи завжди готові вести переговори, які дають їм те, чого вони прагнуть. В Німеччині і в Европі взагалі вони прагнуть визнання здобутків повоєнної експансії московського тоталітаризму, яке стало коренем причин напруження Холодної війни. В цілості східньо-західних стосунків таке визнання означає ствердження московської військової переваги в ділянках обох — традиційної і стратегічної зброї.

Угоди Брандта служать першій, а угода Ніксона про замороження числа балістичних ракет — другій меті московської стратегії. В обох умовах кремлівські владарі фактично нав'язують свою волю демократіям і роблять їх значно більш вразливими до комуністичного тиску в майбутніх переговорах і сутичках.

Коли б Кремль справді хотів послабити темп змагання в стратегічному озброєнні, то й умова, підписана Ніксоном і Брежнєвим минулого тижня, могла б стати доконаним фактом незадовго після відкриття розмов САЛТ-у в 1969 р. Ці розмови тяглися три роки, бо Москва не хотіла замороження стратегічного арсеналу поки вона сама досягне не тільки паритету, але переваги у системах передавання. Умова, яку підписав Ніксон, дає їй стратегічну перевагу над США, якої Москва прагнула.

Останні 25 років московська експансія, за винятком переферійних ділянок, стримувалася американською перевагою в стратегічному (ядерному — ТГЛ) озброєнні. Саме цей факт змусив Хрущова відступити в час кубинської кризи та в лобовому зіткненні Москви й Вашінґтону в Берліні .Не тяжко уявити небезпеку, що лежить перед нами сьогодні при наявності стратегічної переваги Москви.

Тому я передбачаю, що тепер ми не тільки не стаємо свідками кінця холодної війни, але, навпаки, ми вступаємо в більш небезпечну фазу східньо-західнього конфлікту, ніж будь-коли перед тим.

«Торонто Сан»
переклав ТГЛ

Про Запорозьких кошових

Кошові отамани Запорозької Січі були найвидатніші серед усіх діячів Низового війська. Багато хто з них увійшов до літературних творів, а деякі навіки вславлені у народніх думах та піснях, стали широко знані по всій Україні.

За „давнім звичаєм військовим" старшину, що мала керувати всім життям коша, обирали на новий термін на вальних — загальних радах, до яких з'їздилися січовики зо всіх уходів, близьких і далеких промислів, з пасік та зимівників. Такі ради, як свідчать документи, збиралися двічі на рік: першого січня й посеред року, десь близько до дня Петра-сонцеворота, або на Петра та Павла — в середині чи кінці червня.

У реєстрі налічується вісімдесят три чоловіка, котрих за 122 роки існування посади кошового обрано на 218 вальних радах (не враховуючи тих випадків, коли названі раніше залишалися ще на один термін).

З обраних на радах та з одинадцяти наказних отаманів Січі сорок двоє, окрім прізвища, мали ще й прізвисько, яке дало їм товариство. Літнім отаманам, що вже чимало козакували і, мабуть, колись очолювали курені, обіймали посади судді, осаула чи полковника, прізвисько давалося по батькові — через шанобливе „вич": Веремійович, Гнатович, Андрійович, Степанович. А молодших та й, видно, простіших у поводженні з громадою, але розпорядливих на кошу і завзятих у бою, називали привітно, приязно: Пашко, Сацько, Федько, Ясько Серед відомих надибуємо тільки одне прізвисько за місцем, звідки прийшов, — Дінець, і ще одне — за місцевістю, де орудував — Волошенин.

Жодного глузливого чи образливого прізвиська кошових не трапляється, хоч звісно, що козацьке товариство високо ставило гумор і, незважаючи на особи, залюбки кепкувало із якоїсь риси вдачі чи поведінки товариша.

З-поміж усіх отаманів від 1654 по 1775 рік семеро — Гордієнко, Кальнишевський, Лантух, Гусак, Іван Малашевич, Малий та Сірко — головували 118 чотири-шестимісячних термінів, тобто стільки ж, як тридцять шість інших, серед яких кожен був кошовим у середньому по три півріччя протягом двох, трьох чи навіть десяти років. Решта тридцять восьмеро обиралися тільки по одному разу — на півроку або й менше, а двоє — на кілька діб.

Найбільший час, від 1683 до 1728 року, обирали Івана Петровича Гусака, але всього п'ятнадцять разів, з котрих чотири рази по два і одинадцять по одному терміну. А менше за всіх були кошовими висунуті під час заколотів: 1756 року Ф. Товстоногів — на одну добу, 1769 — Ф. Пилипенко — на вісім діб.

Найчастіше на вальних нарадах запорожці віддавали перевагу славетному кошовому Іванові Дмитровичу Сіркові, якого за 22 роки обирали 22 рази (з них п'ять по два терміни), тобто майже ціле бойове козацьке життя — від двадцяти одного до сорока трьох літ.

В. Фоменко
Запоріжжя. („Україна")

Верх. Архиєпископ їде до Австралії

(закінчення з стор. 2.)

також в екуменічних зустрічах.

Крім того, плянуємо урядити ще окрему українську виставку (мистецтво, архітектура, нар. мистецтво, церк. мистецтво), головно під кутом переслідування релігії в Україні.

В часі Конґресу відбудеться з'їзд Українських католицьких організацій в Австралії з відповідною програмою.

Перший раз відбудеться з'їзд українських вівтарних дружинників з цілої Австралії.

Плянуємо зорганізувати з рамени нашої Церкви (а може тим займеться Українське Богословське Наукове Товариство), студійний тиждень на тему: „Пресв. Евхаристія і Пресв. Богородиця в житті й історії українського народу".

Очевидно, що будемо брати зорганізовану участь у всіх важніших торжествах цілого тижня.

Було би добре застановитися деяким нашим церковним, а навіть громадським товариствам над урядженням своїх з'їздів, як прим.: Світове т-во священиків ім. св. Андрія, або Світове т-во за Патріярхальний устрій нашої Церкви.

Очевидно, що в часі Конґресу, кожного дня буде багато нагоди до св. Сповіді, а якщо показалобися потрібним то навіть кожного дня може бути відповідна проповідь, так, що бажаючі учасники зможуть відбути правдиву прощу.

Наш Комітет буде старатися забезпечити всіх учасників приміщенням серед наших вірних за малою оплатою (прим. кімната зі сніданком — 4 доляри денно), як це роблять австралійці. Однак треба вчасно зголоситися — найдальше до кінця цього року.

Діточий табір в Медж Лейк, Саск.

Літний діточий табір св. Михаїла в Медж лейку, Камсак, Саск. буде тривати для дівчат від липня 2-го до 16-го, а для хлопців від липня 16-го до 30-го.

Приймається дітей у віці 8-14 років.

Оплата за табір та, що минулого року: 25.00 долярів від дитини за два тижні. За навчання плавання ще окремо 2.00 доляри.

За докладнішими інформаціями звертайтеся до: Rev. V. Wasylishen. Box 1628, Kamsack, Sask. Tel. 542-2378.

А. Фіголь вертається до політичного життя

Атанас Фіголь, колишній голова ВО УНРади, став головою Тимчасового секретаріяту Конґресу української вільної політичної думки (КУВПД).

У Мюнхені вже відбулися два студійні семінари, на яких обговорено підготову конгресу політичної думки. Як видно з комунікату, підготову ведуть передусім люди з УРДП, ОУНз та УНДО.

Для координації підготовчої праці згадані вище політичні середовища вирішили створити Тимчасовий секретаріят КУВПД. На голову секретаріяту вони запросили Атанаса Фіголя, а на членів призначили: Федора Гаєнка — заступник голови, Ірину Козак — секретар, Маркіяна Заяця — скарбник.

В окремих країнах української діяспори творяться (на тій же основі, що й Тимчасовий секретаріят) теренові секретаріяти, або призначаються уповноважені Тимчасового секретаріяту.

У червні 1969 року Атанас Фіголь був усунений з посту екзильного прем'єра; він попав був у конфлікт з екзильним президентом УНР Миколою Лівицьким.

З карпатської полонини до дунайського гирла

ЦИГАНСЬКЕ ІНТЕРМЕЦЦО

Анна-Галя Горбач

Наші тихі розмови біля гуцульської хати перериває одного погідного пополудня різке гавкання прип'ятої вівчарки, що завзято хрипить, скалить зуби, показує чорне піднебіння (ознака особливої лютости). Підіймаємо голови і спостерігаємо мальовничу групу, що поволі підсувається вгору. Чоловіки несуть величезні залізні кітли й баняки, жінки в довгих рясних спідницях з дрібно заплетеними косичками, з торбами, в одної немовля на руках. Цигани потребують їжі: мамалиги, молока, сала. Дають в обмін свої вироби. Переговори ведуться румунською мовою, гуцулка твердить, що молока в хаті немає, бо корови далеко від хати, солонини також бракує. Гарна циганка з ямочками на червоних щоках показує на кінець пальця, щоб дати хоч крихіточку, бо вони такі страшно виголоднілі. Врешті, циганка сама йде в хату і виносить самовільно миску молока, що була відставлена на печі. Вона швидко викидає з пластикового видерка сіно, в якому тримала кілька яєць, виполіскує бруд таки трохи молоком і скоро переливає, щоб гуцулка не забрала .Яйця вона впускає в молоко й моргає до мене, мовляв, там вони уцілюють, а в торбі ні. З сусідніх хат сходяться люди, раді також поторгуватися. Довго стукають об дно баняків, оглядають зі всіх боків і сваряться що дорого. Раз-у-раз спалахує сильна сварка, кожний себе уявляє покривдженим, хоче свій товар назад, часами нам здається, що цей торг скінчиться кривавою бійкою, але врешті пізнаємо, що це все тільки жести, вдавання. Гуцули нарікають, що цигани дихати не дають, що не можна спокійно обійстя залишити, що цигани мають силу в очах і примушують гуцулів робити торги собі на шкоду, цигани ж нарікають на скнарість, на голод, що їх жде після повені. Та ж сама молода циганка з ямочками хоче мені поворожити, але наш гуцул-покаїт погрозливо піднімає свою палицю і грозить нам обом . . .

Цигани шугають ще довго по горах, поки по кількох тижнях міліція на скарги населення вирішує вигнати їх в інший район. У місті теж доводиться їх часто зустрічати. По ресторанах, на вулицях жебрають майже голі обмурзані діти, циганки ходять з лопатками перед себе, ждучи милостині. Але тут мало охочих кинути щось на ту ржаву лопатку . . .

НА МАРМАРОСЬКІЙ ПОЛОНИНІ

«Сторцом» треба було лізти кілька годин з нелегкими наплечниками по стрімких узбіччях, вкритих то сіножатями, то лісами, доки не засміялася нам сонящна полонина, що і тут називається «вівчина», чи в румунському звучанні — «обчина». Погрозливо насувалися темносині хмари з закарпатського боку гори відбивали луну громів, вітер хвацько шумів у деревах, хилив додолу високі нескошені ще трави. Люди метушилися біля сіна, побоювалися дощу. Близько двадцяти розкинутих по схилах хат творять тут майже селище, що належить до великого села в долині — Поляни. Тут на горі навіть діє чотириклясна народна школа, в якій вчить колишній дяк. Нелегке тут життя, бо землі мало, а праця на стрімких узбіччях, де садять «ріпу» (картоплю), сіють овес та ячмінь, преважка. Сильні дощі звичайно змивають з стрімко похилого ґрунту землю, посіви.

Не зважаючи на те, що ми прийшли в гарячий час сінокосів і ніхто не мав часу панькатися з нами, скоро встановилася дружня атмосфера, коли ґазди переконалися, що нам смакує і їхня кулеша, зварена на ріпі, і квасна туслянка.

Тут, на цій мармароській полонині, ще живі справжні забобони, як їх записували наші етнографи під кінець 19 віку. З фанатичними очима оповідатимуть вам, як у неспокійні ночі (і справді, в негоду може тут людині, що живе сама у віддаленій від сусідів хижі, не одне привидітися) ходить довкола хати «нечистий», як він намагається увійти в хату, як від його присутности гасне вогонь у печі, світло гасової лямпи . . . Тоді треба неодмінно крикнути: «Все, що живе на землі, в небі та в воді, хвалить Господа, а ти хвалиш Господа?» Таке питання «його» неминуче віджене, і ви почуєте тільки тріскіт і шелест.

У кожній хаті ще можна знайти старий протертий псалтир чи святе письмо, друковані на Закарпатті чи у Львові ще напочатку 19 віку. Убога родина, що кожного дня їсть ту ж саму кулешу на ріпі з кислим молоком чи якісь там печериці влітку, вклякає перед обідом з обличчям на схід і дякує в молитві Творцеві за хліб насущний.

Мармароські українці — це бойки з сильною домішкою гуцулів, високі, русяві люди з синіми очима. Говірка їх більше бойківська, фольклор однак має сильні гуцульські риси. Отож, маємо нагоду записати пісню про Довбуша та Марусю Дзвінчучку, новіші балади про легіня, що згинув у бутині, збитий смерекою, а також різні варіянти «Гриця», що його отруює невірна дівчина, яку народ називає в пісні дуже нерозбірливим словом . . . Переважна кінцева формулка пісень ідентична з тією, що її знаємо з записів В. Гнатюка: «Ой, кувала зозулечка на кінці Менчула, а вже цеся співаночка файно ся скінчила».

Хоч тут живуть люди, як люди, як вільні господарі, що займаються скотарством, їхні земельні ділянки такі мізерні, що вони ледве в'яжуть кінці з кінцями. Ліси так само, як на Буковині, гуцулам держава сконфіскувала, дичина (головне дикі свині) робить по не загороджених нивах страшну шкоду, за яку немає жодного відшкодування. Полювати чи ставити капкани суворо заборонено, всюди по лісах висять таблиці: «Охороняйте диких звірів, це найбільше майно нашої держави». І тут пригадалося подібне з Югославії. Коли старший селянин скаржився, що ведмідь йому розірвав корову, то якийсь турист з міста сказав йому: «Твоя корова, діду, варта кілька сот динарів, а от як прийде капіталіст на полювання, то він платить за ведмедя державі кілька сот долярів . . .»

Єдине, що тут люди можуть робити проти диких свиней, — це обгороджувати ниви дротом, на якому чіпляють порожні консерві бляшанки, що калатають на вітрі. Ще дещо помагають пси, яких прив'язують на високих плятформах, звідки вони стережуть ниви. У псів колючі залізні нашийники. Зимою тут багато вовків і псові ця охорона потрібна проти них.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

КОМЕНТАРІ

«НЕ СКУЄ ДУШІ ЖИВОЇ»

СОВЄТСЬКА (ДЕЗ)ІНФОРМАЦІЯ

Перед візитою американського президента Ніксона до Москви різні люди й організації старалися своїми листами з'ясувати йому життя в Совєтському Союзі, щоб він міг орієнтуватися у відносинах і тим самим міг зрозуміти багато речей, яких не зрозумів би без знання відносин.

Шарлота Сайковська, кореспондентка американського щоденника «Кріщен Саєнс Монітор», яка перебуває в Москві, написала цілий цикл статтей п.з. "Як живуть росіяни". Ці статті вона призначила президентові Ніксонові (перед його поїздкою до СССР). Одна зі статтей: про совєтську інформаційну машину та її вплив на совєтських громадян. Зі змістом статті хочемо поділитися з нашими читачами.

170,000 ТЕЛЕГЛЯДАЧІВ. «У Совєтському Союзі сильно розвинена система масової інформації. На всіх 246 мільйонів населення, сто сімдесят мільйонів має нагоду дивитися на телевізійні передачі. Перед 20 роками в СССР було тільки дві телевізійні станції, сьогодні їх 127 і з них за допомогою сателітів, розсилають передачі по всій европейській частині СССР, як також до центральної Азії і на Сибір. Сама Москва пересилає 50 годин програми денно на чотирьох каналах».

Попри телебачення пропаганда ведеться друкованим словом. Партійна газета "Правда" появляється накладом 9,6 мільйона примірників і є найбільше поширеною газетою в світі. Крім "Правди", появляється в СССР бл. 8,500 федеральних, республіканських, провінційних і місцевих часописів.

Хоч жителів СССР заливають потопом усної й писаної масової комунікації, проте «в московській імперії немає справжньої, об'єктивної інформації». Всі совєтські комунікаційні джерела — то машина державної пропаганди. Вона є складовою частиною режиму, а не самостійним незалежним джерелом інформації. Її завдання — подавати жителям країни готову опінію, сформовану так, як хоче уряд, а не так, щоб на підставі фактів нарід сам собі виробляв власну думку.

Навіть т.зв. комерційні оголошення служать тільки на те, щоб захвалити совєтську систему та її досягнення. Совєтська преса, радіо і телевізія масово поширюють відомості лише про те, що позитивного діється в Совєтському Союзі (рекордову продукцію на текстильній фабриці, збільшення збору цукрового буряка і т.п.).

, Крім прослави, інформаційна машина також деколи критикує. В дописах і листах до редакції знайдете критику неполадків, крадіжок та інше. Такі нарікання можуть бути друковані в пресі, але їх можна виявляти публічно тільки після попереднього докладного перевірення. Такі критики являються передусім тоді, коли уряд хоче когось «демократичним» способом позбутися. Тоді критикують не лише в пресі, в радіо і телевізії, але теж на спеціяльно скликуваних мітингах.

Є й «святі», яких нікому й ніколи не вільно критикувати, а саме не вільно критикувати партійний провід, закордонну політику Совєтського Союзу та саму совєтську систему.

Масова «інофрмація» дуже часто замовчує неприємні для режиму факти; приміром, про загальний злочинний стан у СССР ніколи не подається. Замовчують про катастрофи літаків чи інші нещасливі випадки, а повідомляють про них лише тоді, коли треба запобігти шкідливим для режиму чуткам або щоб покарати «шкідників» і «ворогів народу».

У «масовій» інформації читач не знайде нічого про те, що діється в середині партії. Совєтська преса вже навіть останніми часами не друкує промов, виголошених на нарадах ЦККП СССР, як це було раніше. Преса мовчить про приватне життя комуністичної верхівки, кінових та театральних зірок чи футбольних грачів.

В наслідок суворого цензурування вісток громадянин Совєтського Союзу навчився читати часописи інакше, як це робить вільний читач. Совєтський читач починає читати від останньої сторінки, де найчастіше маленькими черенками друковані важливі повідомлення. Совєтський читач уважно дивиться, що в статті написано, а ще більше на те, що в ній пропущено. Спосіб вислову, та місце фотографій стають ключем до розгадок про те, що діється в Кремлі.

Зокрема новини зі світу в совєтській пресі, радіо і телевізії дуже просіваються через цензуру. Ті новини завжди мають показати, що "гнилий" Захід таки дуже гнилий в порівнянні з Совєтським Союзом. Вісти з Америки так подавані, що читач пам'ятає головно про постійні страйки, противоєнні марші,

(закінчення на стор. 4.)

БЛАЖЕННОЇ ПАМ'ЯТІ ОТЕЦЬ ЖАН

Цього тижня в Мондері поховали тлінні останки о. Йосафата Жана, який на своєму довгому віку зробив дуже багато для Української Католицької Церкви і для українського народу взагалі.

Цей канадський француз був капеляном УГАрмії, потім два роки працював на дипломатичній службі ЗУНР та УНР. Про Симона Петлюру о. Йосафат Жан завжди згадував з великою пошаною.

По першій світовій війні о. Жан рятував українське церковне життя в Югославії; по другій світовій війні організував його в Англії. Зібрав багато культурних пам'яток і документів. При цьому виконував зразково обов'язки священика-душпастиря та ченця-василіянина. Український вільний університет відзначив його дипломом почесного доктора.

1953 року о. Жан видав спогади п.з. «Моє служіння Україні». Цей заголовок був гаслом його життя. Нехай Господь нагородить свого вірного слугу. Між людьми він залишив блаженну пам'ять.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МІША

В. ГАВРИШ

Я мав багато до діла з нашими імігрантами, що приїздили до Канади, через довгі роки. Багато з них сиділо часто в моєму бюрі, бо мали до мене якусь справу й гуторили між собою, заки я брався ладнати їх справу. Той час вони скорочували собі оповіданням різних історій. Я деколи полагоджував справи якогось клієнта, а притому, як у нас казали, „одним ухом", слухав, що говорили між собою мої відвідувачі.

Одного разу сиділо двох наших українців й один з них оповідав, як то було в часі другої світової війни, як німці зайняли Україну. Німці йшли завоювувати Україну в надією, що після України, завоюють ще й Урал й тоді німці були би плівали в меді та молоці. бо були би мали багато врожайної землі, різні мінерали, як вутілля, залізо ітд., а до того були би мали дешеву робочу силу, бо українці мали працювати для німців майже даром. Щоб українці зразу не робили собі надій на якусь Україну, німці вже відразу поводилися з українцями, головно на Східній Україні, як з підлеглими їм невільниками, з якими мали право робити, що лише забажали.

Одного разу, розказував той українець у моєму бюрі. Прийшли німці до того села, де він жив, а то було в Київській області, й почали шукати за большевиками. Один з них мабуть був українець, бо знав добре українську мову, але він був в однострою німецького старшини. Німці зайшли найперше до колгоспу де жив управитель колгоспу. Управителя колгоспу зразу заарештували, його дружину випровадили на подвір'я й застрілили, а дві його дочки забрали зі собою а відтак долучили до групи інших дівчат, яких позганяли з села, посадили на вантажний автомобіль й вивезли з села до Німеччини на працю.

Оповідач, тоді малий Міша (Михайло) бавився в стодолі й, як побачив, що в село увійшли німці, заліз в солому в стодолі, зарився в солому й ждав, доки німці не заберуться з села. Німці прийшли до стодоли, поглянули по стодолі, не побачили там нікого й пішли далі. Тоді забрали зі села понад сто дівчат, посадили їх на вантажний автомобіль й вивезли на роботу. Його батька теж розстріляли.

Як Міша побачив, що німців уже нема в селі, виліз із своєї соломи й почав розглядатися кругом, але не знайшов нікого зі своїх. Нікого не було. Батька та матір убили, а сестер вивезли на роботу в Німеччину. Він залишився круглим сиротою. Добрі люде, які залишилися в селі, заопікувалися малим Мішею. Він мав що їсти й де жити, але не мав нікого зі своєї родини й то дуже важко переживав. Ще більше він переживав, як до села впадали нераз німецькі відділи, забирали кількох господарів й, ні з цього ні з того, прямо для іграшки, їх розстрілювали. Казали, що то „на пострах", щоб люде боялися німців, слухали їх наказів й не бунтувалися. Після кожних німецьких відвідин, Міша плакав, кривсь десь у бурʼяні, щоб його ніхто не бачив і там думав свою думу. Він з ніким не говорив, бо не мав до нікого довір'я, ані бажання з кимось поділитися своїми думками. Так було кожного разу. Як до села приходили німці, Міша вже заздалегідь ховався до своєї криївки, яку він собі відповідно пристосовив й там ждав тої хвилини, коли німці заберуться з села.

Та прийшов час, що німцям перестало вестися добре на фронтах. Їх розбили советські вояки під Сталінградом й вони мусіли тікати на Захід в напрямі своєї Німеччини. А втікали вони хаотично, стрімголов, щоб лише далі від наступаючих большевицьких армій. Тоді почали мешканці сіл відплачуватися німцям за їхню дурну політику. Вони допомагали большевицьким партизанам, які з усіх боків наскакували на німців й вистрілювали їх, а деколи й самі селяни відплачувалися німцям за своїх рідних, що невинно згинули в селі від німецьких куль. Так було майже в кожному селі на Східній Україні, так було й у тому селі, де жив Міша. Міша мав тоді вже 11 років. Як у селі з'явилося п'ять німецьких вояків, селяни всіх їх повбивали. А Міша брав сокиру й відрубував убитим голови. Селяне бачили те й питалися Міші, чому він то робить. Міша відповів на те, що він мститься на німцях, бо вони вбили його батька й матір. Вправді то небули ті самі, що повбивали його батьків, але хай другі відповідають за злочини вбивників. В своїй наївности Міша ще додавав, що всі вони підуть на Божий суд і Бог буде їх питатися, чому вони прийшли без голови . . .

Німці поволі забралися з України й потягнулися назад до своєї Німеччини, яку тепер мусіли захищати перед советськими вояками. Врятувати вони її таки не могли й війну програли. Після війни до села почали поволі повертатися люде, що були на війні, на праці в Німеччині та в партизанах. На Україні життя поволі поверталося до нормального.

Райкрофт, Алберта

СПОМИН ПРО БАТЬКА

Чого ти, батьку рідненький так довго в могилі лежиш.

Ми тебе кличем, плачем, голосим, а ти так твердо спиш.

Дуже сумно згадувати батька, як його вже немає між живими. Багато старших людей вже потратило своїх батьків, тому в цей день батька (третя неділя місяця червня) згадуємо їх зі сльозами, яких годі спинити.

Чи й тепер діти шанують своїх батьків так, як колись шанували? Кажу щиро, що ні. А чому так є, не знаю. А хоч догадуюся, не скажу, щоб не образити і дітей і їхніх батьків.

Є між нами багато нехристів. Чому? Бо їхні батьки „помикитилися, похрущовилися" тай вже й дітей своїх не христили, а ті знова своїх дітей вже не христять.

Ви знаєте приповідку: „пили тати, пили мами, попід лави в коршмі спали, най п'ють також і їх діти".

„Схаменіться, будьте люди!" Чи не писав у своїх творах наш невмирущий поет Тарас Шевченко, що „виростають нехрищені козацькії діти".

Аж страшно дивитися на те, що нині діється. Справляють весілля без Бога, по новій моді, але як перепивають то кожний бере чарку в руки й: „Дай Боже, здоров'я". Видно, що таки нема ким чи чим заступити Бога.

Чула я, що одна дівчина прийшла зі своїм нареченим-поляком до римокатолицького священика до передшлюбного протоколу. Священик питає молоду: „А ти хрищена?" А вона каже: „Ні, й не хочу христитися". Тоді питає нареченого — а той: „Я хрищений, але не вірю в Бога".

„Геть мені, з хати, червоні пси" сказав священик і нагнав безвірків, що хотіли мати „параду в церкві".

Як низько падуть білі люди з чорними душами! А чия вина? Чи не зарозумілих батьків?

Чи це колись покращає, хто може вгадати .Чи й у вашій околиці таке діється? Чому не писати, чому закривати, чому не старатися поправити ?

Бідні, батьки, куди йдете і як далеко зайдете?

Дай Боже, щоби на другий рік була спромога написати щось доброго, та гарного про батьків на „День батька".

М. М. Бзова

Звіт із легіслятури

Іван БАТЮК,
посол до Албертської легіслятури

Більшість часу на засіданнях послідного тижня весняної сесії присвячено на поладнання в н у т р і ш н і х справ легіслятури. Багато часу зайняло третє читання законопроєктів, які вислано відтак до підпису лефтенантові - губернерові, щоб вони дістали королівське затвердження, що означає, що ті закони увійдуть тепер в життя.

Вислано письмо до дост. Жана Кретієн, міністра для справ Півночі, інформуючи його, що уряд провінції Алберти противиться плянам розбудови містечка Лейк Луїз в теперішній формі.

Відносно податку від нафтової ропи, то достойний посол з виборчої округи Ветасківін-Ледук перестерігав уряд, щоб був обережний із зміною висоти податку від нафтової ропи. Він вважає, що то може бути користь на коротку мету, але страта на довшу мету. Для нікого не було дивним, що він зайняв таке становище, бо він працює інженером у Імпіріял Ойл. Він зібрав оплески від інших послів партії суспільного кредиту. Навіть Грент Нотлі радив, щоб уряд здержався з вирішенням тої справи на якийсь час. Як попередній уряд здержувався з підвишкою податку від нафтової ропи через так довгі роки, то п. Нотлі постійно говорив, що з податку від нафтової ропи повинно би бути більше грошей, але тепер вже радить ждати з вирішенням тої справи.

Ця сесія була рекордово довга й, мені здається, що тут частинно виною є Генсард. Ми одноголосно ухвалили, щоб вести записи із сесій Легіслятури в Генсард, але я побоююся, що деякі посли говорили далеко більше, як було потрібно, щоб лише їх імена попали до Генсард. Мені здається, що посол повинен говорити в Легіслятурі лише тоді, коли має щось важного сказати.

Замітна подія сталася в Легіслятурі коротко перед закінченням сесії, в п'ятницю. Д-р Дан Бувіе, посол партії суспільного кредиту з Ляк ля Біш, просив речника („спікера") парляменту, щоб на осінню сесію його крісло перенести на інше місце, бо він хоче бути в Легіслятурі незалежним від ніякої партії послом. Він ствердив, що, на його думку, завданням опозиції є допомагати та давати поради урядові, а посли з партії суспільного кредиту не виповняють того завдання. Мені здається, що д-р мусів бути невдоволений тактикою послів суспільного кредиту через довший час, якщо він рішився залишити її вже після першої сесії Легіслятури. Його рішення не є для нас несподіванкою й багато з нас очікують, що три або чотири інші посли підуть його слідом.

Тому, що це є послідний звіт із діяльности Легіслятури в часі сесії, я гадаю, що буде на місці подати декілька загальних заввaг.

Наш час, відколи відкрито сесію Легіслятури, 2 березня, проминав постійно на засіданнях Легіслятури й в тому часі ми можемо похвалитися поважними успіхами. Як мене вибрано послом до Легіслятури, я мусів призвичаїтися до способу та стилю, в якому ведуться справи в часі сесії.

Часто я завважував, що наради Легіслятури відбувалися надто повільним темпом, в порівнанні до скорого ладнання справ, які полагоджується в муніципалітетах. Хоч з другого боку, як 74 посли захочуть виявити публічно свою думку в якійсь справі, то ті з нас, що рвалися, щоб справи скорше поладнати, навчилися достосовуватися до того.

Для мене сесія була дуже цікавою і я старався брати живу участь в нарадах Легіслятури.

В додатку до моєї першої промови як нового члена Легіслятури, я промовляв в справі кількох законів, що, на мою думку, заторкували справи Вегревильської округи. Вони відносилися головно до справ рільництва або до справ, що заторкали малі осередки. Крім того я брав теж участь у праці Комітету публічного книговедення.

В часі сесії послів Легіслятури запрошувано на багато едмонтонських мітінгів та прийнять і я, коли міг, брав у них участь. Всежтаки мені прикро, що я не міг брати участи в багатьох функціях поза Едмонтоном. Я дістав багато запрошень говорити на сходинах членів різних організацій, але з уваги на сесії Легіслятури, я вважав, що я мушу від того відмовитися. Мені здається, що моїм першим обов'язком було репрезентувати мою виборчу округу в Легіслятурі.

Я подавав звіти із діяльности Легіслятури кожного тижня в місцевих газетах. Мені здається, що читачам подобалися мої звіти й вони виконали своє завдання, яке полягало в тому, щоб виборча округа була обізнана з діяльністю її уряду. Я хочу скласти щиру подяку видавництву „Українських Вістей" за друкування моїх звітів із засідань Легіслятури. Вони займали чимало місця в газеті й мені мило, що видавництво дало мені нагоду подавати інформації про діяльність Легіслятури. На мою думку то була дуже гарна публічна прислуга з боку газети.

Крім того, при кінці кожного тижня я був готовий ладнати різні проблеми, з якими до мене приходили мої виборці.

В часі цього літа я гадаю, що я буду вдома, де мене можна буде легко зустріти. Я тішуся, що я матиму змогу стрінутися з багатьома моїми виборцями знову на Вегревильській виставі, яку я маю цього року офіційно відкривати.

Накінець я прошу всіх моїх виборців, які хочуть зустрітися зі мною, щоб не вагалися цього зробити. Це мій обов'язок і привілей, як вибраного вами представника, приходити вам із допомогою в проблемах, що заторкують провін ц і й н і справи, або вказати вам правильну дорогу, де ви можете дістати потрібну допомогу.

Населення землі

За останніми даними ООН, населення земної кулі налічує три мільярди 632 мільйони людей. Серед 20 країн з найбільшим населенням перше місце займає Китай, друге — Індія, третє — СССР.

133 міста нашої планети налічують понад мільйон жителів. Найбільше людей проживає в Токіо — понад дев'ять мільйонів, у Нью-Йорку — 7 мільйонів 798 тисяч, у Лондоні живе на 89 тисяч менше, ніж у Нью Йорку.

✤ **В копальні у місцевості Ванкі, в африканській країні Родезії, наступив вибух у копальні вугілля, наслідком чого згинуло 426 вуглекопів.**

З НОВИХ ВИДАНЬ

НОВЕЛІ В. СОФРОНОВА

У Торонті накладом видавництва «Новий шлях» вийшла з друку вибірка давніших і нових творів Василя Софронова Левицького п.з. „Липнева отрута".

Книжка на 262 сторінки друку, видана на доброму папері, з обкладинкою мистця Святослава Гординського та з ілюстраціями. Крім давніших новель, друкованих у першому виданні „Липневої отрути" у львівському видавництві „Діло', у збірці поміщено низку новель, нарисів та етюдів з пізнішого часу його творчости.

На зміст книжки складаються 15 новель, 9 нарисів, 9 ліричних етюдів і один сатиричний скетч. Книжку можна придбати в українських книгарнях або замовити у в-ві „Новий Шлях" П.О. Бокс 165, ст. Д. Торонто 9, Онт. Ціна одного примірника 6 дол. Книжка, без сумніву, варта своєї ціни.

Передмову у формі студії над творчістю В. Софронова Левицького написав Юрій Клиновий.

Советська (дез)інформація

(закінчення з стор. 3.)

переслідування негрів, катастрофи, бунти в університетах тощо.

Така форма «інформування» громадян починає мати противні наслідки до тих, що їх плянували партійні боси. Такі інформації вже обридли людям, і вони від них відвертаються. Знуджені пропагандою бажають чути й бачити щось, що стосується їхнього щоденного життя. Тому в СССР починають щораз більше читати такі речі, як журнал „Здоров'я" або „Наука й життя". Журнал „Працююча жінка", що пише про моду та про домашні справи, має 12 мільйонів читачок; а політично-партійний „Комуніст" має тільки 867,000 накладу.

ЛЮДИ ХОЧУТЬ ПРАВДИ. У тоталітарній країні люди тим більше прагнуть правди. А що не знаходять її в советських інформаціях, то звертаються туди, де сподіваються її знайти. І тому слухають радіовисилань „Голосу Америки", радіо «Свобода», „ББС", „Голос Ізраїлю", ватиканського радіо. Хоч партійні апаратники намагаються їх заглушувати, їм це не вдається; тому звертають увагу громадян, щоб не слухали закордонних передач, бо вони, мовляв, «намагаються ідеологічним підриванням шкодити Советському Союзові».

Коли недавно сен. Фулбрайт намагався здержати фінансування передач радіостанції «Свобода», то дуже багато жителів СССР зі заклопотанням слідкували за дебатами сенату. Один советський інтелектуал так висловився про ті дебати: «Якщо б вони (американські сенатори) тільки знали, як ми багато числимо на ці передачі, які говорять нам, що діється, вони не застановлялися б про кошти. Та ж це найкращий подарунок, який Америка може нам дати».

Попри згадані засоби невелика кількість людей слідкує за внутрішніми подіями за посередництвом підпільної літератури, відомої під назвою «самвидав». Її видають політично незадоволені і передають з рук до рук. Чи не найбільш читана «Хроніка поточних подій», яка, писана на машинці, подає інформації про політичні суди, табори праці, еміграцію жидів та змагання за громадські права в СССР.

Та найбільш поширеним джерелом інформацій є усне слово, розмови. Коли стрічається двоє громадян на вулиці, то вони не питаються «Чи ви читали?», лише: «Чи ви чули, що . . . ?»

Як не дивно, але мешканці СССР найбільше новин довідуються в приватних домах, у гостинах чи в кухнях за самоваром, де збираються сусіди, попивають чайок і розказують собі, що в світі чувати.

Вістка, яку розказали нині в Москві, за день-два вже буде знана в цілому СССР. Хоч про це ніде не друкувалося, советські громадяни дуже скоро довідалися, що Світлана Сталіна розійшлася зі своїм чоловіком, що Солженіцин написав листа до патріярха Пімена, в якому скритикував Російську Православну Церкву за вислуги атеїстичному правлінню.

Виходить, що «не скує душі живої». Душа народу знайде спосіб довідатися правди. А диктатори бояться правди, бо знають, що «правда визволяє», А цього вони панічно бояться.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

EXPORT "A"
CANADA'S FINEST CIGARETTE

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС
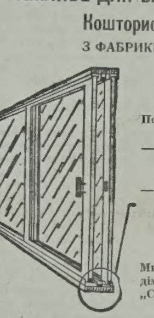
Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо
СТАРЕ НОВЕ
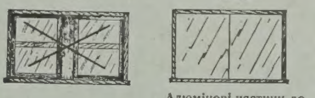
Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.
СТАРЕ НОВЕ
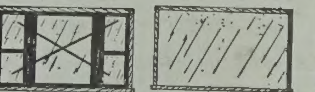
10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Відвідуєте свою Батьківщину? Летючи літаком "LOT" є багато легше!
Може ви того не знали, що "Lot" є одною з найстарших літунських ліній в світі. (Фактично, Стефан Джевецкі, поляк, був винахідником теорії пропеллера).
Отже, коли летите літаком "Lot", ви летите в польській традиції.
Літаком "Lot", можете летіти будь-де в Европі. Ми це знали роками.
Цього року, коли звідуватимете Европу, почніть з Варшави, летючи "Lot" польською літунською лінією. Ми трохи різнимося. Ми інтересні. Ми є польська лінія. Попросіть вашого агента подорожей зарезервувати місце на літаку лінії "Lot" в дорозі до вашої батьківщини. Резервувати можна також через будь-яке бюро "AIR CANADA".
LOT Polish Airlines
1117 St. Catherine St., West, Montreal 110, Quebec
Phone (514) 844-2674

Річні загальні збори кредитової спілки „Нова Громада"

В неділю, 19 березня 1972 року відбулися в Саскатуні (з черги) 34-ті звичайні річні загальні збори української кредитової спілки „Нова Громада". Збори відбулися в авдиторії української греко-православної катедри Пресвятої Тройці. У Зборах взяло участь понад 100 членів і гостей. Зборами проводив президент Спілки п. Мирон Чернецький і д-р Богдан Клименко, секретарем був п. Ярослав Сиваник.

Протокол з попередніх загальних зборів відчитано й принято до відома без змін. Звітували: президент п. М. Чернецький, секретар о. В. Івашко, голова Кредитового комітету п. С. Кузьма, заступник голови Контрольної комісії п. д-р М. Небелюк, управитель Спілкия п. д-р В. Яшан і представник публічного книговода фірми Госсен. Касовий звіт був поданий друком і його точніше пояснив п. д-р В. Яшан. У цьому звіті поміщено також коротку статтю управителя Спілки „Доходовий податок Кредитових спілок" і звідомлення про фінансову допомогу-жертви „Нової Громади" українським організаціям і установам за останніх 10 років.

Касовий звіт подає в активах і пасивах суму $2,281,560.36 В порівнанні з попереднім 1970 роком майно зросло на суму $321,172.63. Членам виплачено 5% дивіденди від уділів. Від термінових вкладів-депозитів виплачувано від 6 до 8%. В 1971 р. уділено 146 позичок на суму $649,657.78. „Нова Громада" має 965 членів, в тому 41 організацій. Кромі цього 39 підприємств мають свої осібні рахунки. В 1971 р. померло 11 членів, між ними урядуючий голова Контрольної комісії „Нової Громади" бл. п. Петро Киба.

По доповнюючих виборах склад дирекції є такий: Мирон Чернецький — президент, д-р Богдан Клименко — заст. президента, о. Володимир Івашко — секретар; Кредитовий комітет: Стефан Кузьма — голова, Ярослав Сиваник — секретар, Никандер Буковський, Стефан Франко, Степан Войтович і Андрій Гавриш — члени. Контрольна комісія: проф. Андрій Михаленко — голова, д-р Мирослав Небелюк — секретар, Володимир Шарко —член. Службовці „Нової Громади": д-р Василь Яшан — управитель і касир, пані Василина Заліщук — заступниця касира, Зенон Кузьма — книговод.

Управитель Спілки предложив зборам бюджет на наступний рік, який передискутовано і принято до відома. При кінці зборів відбулася дискусія.

Подано кілька думок та плянів на будуче. Членам Дирекції, Контрольної комісії і службовцям висказано подяку за їх корисну працю для добра членів спілки та української спільноти в Саскатуні й околиці. Для учасників зборів пані подали смачну перекуску.

о. В. Івашко

ФІНАНСОВА ДОПОМОГА (ЖЕРТВИ) „НОВОЇ ГРОМАДИ" ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ

Кредитова спілка „Нова Громада" своїми жертвами допомагала українській спільноті відповідно до потреб осіб, організацій, церков та інших установ. За останніх 10 років Спілка склала $5,600.00 на різні цілі. Звичайно пожертви передавано на українські потреби. Не вичисляючи подрібно, хочемо поінформувати про цю ділянку праці „Нової Громади".

Найбільшу суму передано, очевидно, на Шевченківську Фундацію а саме $1,250.00. До Комітету Українців Канади Спілка вплачує також свою щорічну вкладку. На „Енциклопедію Українознавства" переслано $700.00. На видання книжок, як також їх купно і передання української енциклопедії в англійській мові до вищих шкіл в Саскатуні, як теж передання книжок до міської бібліотеки. На виховні цілі та виховні інститути передано $475.00. Для українських церков, православних, католицьких, жертвовано суму $425.00, а в тому теж на будову Собору Св. Софії в Римі.

Кожного року пересилано жертви на українську пресу. Зокрема пересилано жертви цим часописам, які поміщували річні звіти зі Загальних Зборів „Нової Громади", а саме „Новий Шлях", „Гомін України", „Український Голос" і „Українські Вісті". На оба музеї в Саскатуні передано по $100.00. Постійну допомогу одержали наукові і студентські установи, УВАН — Українська Вільна Академія Наук $170.00, КОДУС —Комісія Допомоги Українському Студентству $130.00. На цілі Українських Военних Інвалідів переслано $120.00.

З допомоги „Нової Громади" користали культурно-освітні, молодечі і мистецькі організації, як СКВУ, Осередок Культури і Освіти у Вінніпегу, МУНО, Танцювальна Група „Євшан", СУМК, СУМ, Капеля Бандуристів, Визвольний Фонд ОУК, Дитячий Фестивал в Саскатуні 1967 р., Пам'ятник Тарасові Шевченкові в Тулюзі, Франція, поміч братам в Югославії, потерпівшим від землетрусу, українські радіопередачі в Саскатуні та в Еспанії. Цей короткий звіт вказує на все, сторонну допомогу нашої Кредитової спілки українській спільноті в Саскатуні, в Канаді і поза нею.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ БОССАКА

11-го березня ц.р. виросла на українському цвинтарі св. Михаїла свіжа могила, в якій похоронено бл. п. Миколу Боссака.

Покійний народився 19-го грудня 1889 р. в селі Мервичі коло Львова. Народню школу покінчив в Куликові, а середню у Львові. Відтак вступив і покінчив рільничу Академію в Дублянах, одержуючи звання інженера агронома.

Бере участь в організації т-ва „Сокіл", є членом оркестри цієї організації й їздить з нею по сусідних містах в час з'їздів поширюючи національну свідомість.

З вибухом І-шої світової війни його покликали до війська і, як старшина артилерії він брав участь в боях на італійському фронті.

З розбудовою повітряної военної флоти відкрилися для молодого старшини можливості набути знання нового способу ведення війни. Покійний користає з тої нагоди, голоситься добровольцем до летунства, успішно переходить вишкіл і стає, мабуть, першим летуном-українцем у австрійській армії. Призначений на обсерватора-розвідчика перебув італійську кампанію до самого її кінця.

По упадку австро-угорської монархії вертається до Галичини, де застає нововідбудовану Українську державу в тяжкій боротьбі з польським окупантом. Зараз таки голоситься до УГА. З наближенням фронту і нової окупації покидає рідні землі, вивозить родину на еміграцію до Австрії. Тут колишні товариші австрійської армії допомогли йому влаштуватися.

Важкі переживання забирають передчасно подругу Марію на 38 році життя. В травні 1945 р. вона вмирає лишаючи покійного з малими діточками.

До Канади прибув 1949 р., за старанням найстаршої дочки Стефанії й вятя Івана Канди. Кілька років проживав покійний на фармі. Горе не поминуло його й в Канаді. Передчасно померла дочка Галина. Все те принимає бл. п. Никола Боссак із жалем, але спокійно.

В рік по смерті доньки переходить до Едмонтону на працю за господаря у Народньому Домі і на цій

бл. п. Никола Боссак

праці перебув аж до переходу на пенсію.

Помер покійний ненадійно 7-го березня, полишаючи в смутку всю родину.

Похорон почався панахидою в коплиці Парк Меморіял 10-го березня, відтак продовжувався в церкві св. Юрія в суботу 11 березня.

Покійного прощав від родини та парафіян о. В. Тарнавський, підкреслюючи прикмети характеру покійного.

По похороні у церковній залі відбувся поминальний обід, що його приготовили членкині Марійської дружини пань.

В сороковий день смерти відслужено в парафіяльній церкві св. Юрія заупокійну св. Літургію, що крім найблищої рідні зібрала в церкві приятелів покійного та знакомих.

З приводу поминок діти покійного зложили на пресфонд „УВістей" 17.50 долярів.

Дякуємо за жертву а покійному Николі Боссакові, вірному синові рідної Церкви й народу нехай буде вічна пам'ять.

Геффорд, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕФАНА БУРЛАКА

Дня 22-го квітня, в шпиталі в Геффорд, помер бл. п. Стефан Бурлак. В самий великодній вівторок захворів на серце, а за 11 днів вже віддав Богові духа.

Місцевий о. парох уділив покійному св. тайни оливопомазання. Бл. п. Стефан народився 5-го серпня 1905 року в селі Чанівці, повіт Борщів, як наймолодший син Ілька й Олени з дому Шабага. До Канади приїхав молодим хлопцем в 1930 році. Заїхав до свого найстаршого брата Томи, що жив у Геффорд і з ним жив аж до своєї смерти. Один його брат — Ілько, живе в Україні.

бл. п. Стефан Бурлак

Похорон покійного Стефана почався панахидою, що її відслужив місцевий парох о. Богдан Губаль. В понеділок вечером, 24-го квітня відправив о. парох св. заупокійну Літургію і сказав проповідь про життя і труди покійного.

По похороні всі учасники прийшли до парафіяльної залі, де відбувся поминальний обід, який приготовили жінки місцевого ЛУКЖ.

Щира подяка всім присутнім на похороні Родина зложила п'ять долярів на „УВісті".

Дякуємо за жертву, а покійному Стефанові нехай буде вічна пам'ять.

43 - 45 тисяч руснаків-українців в Югославії

Таке твердження ставить Володимир Костельник в Монографії „Под червену заставу" (на бачвансько-русинськім діялекті).

Про автора пише „Наша Культура" з Варшава, квітень 1972, що він є журналіст, довголітний член редколегії „Руского слова" і співробітник радіо і телебачення, пише художні твори про сучасне й минуле своїх земляків у Сримі та інших країнах Югославії. Працює в багатьох громадських організаціях, а між іншим очолює Союз русинів-українців СР Хорватії.

Треба приняти, що людина з таким заінтересуванням знає що говорить і тому його цифри будуть дуже близькими до дійсності (далеко ближчими ніж ті, що звичайно подають урядові статистики.

Від часу землетрусу в Югославії в нас ,в Канаді, українці більше, як дотепер інтересуються братами в Югославії й буде інтересно довідатися про їх скількість.

Отож автор підрахував, що в 187 населених пунктах Югославії живе 43-45 тисяч руснаків-українців. Майже половина з цього припадає на Бачку (20,450), де є такі осередки руснаків, як Руський Керестур (7000), Коцур (3500), Дюрдьов (2700), Новий Сад (3000) і Вербас (2600).

Другою країною, в якій живуть руснаки-українці є Срим, розділений між Сербією та Хорватією. Найбільшим осередком українців у сербському Сримі є Сримська Митровиця (1750), а в хорватському Вуковар (1500) і Петрівці (1400).

У великому розпорошенні живуть українці у Славонії (Хорватія), де в 52 населених пунктах живе їх понад три тисячі, а в Боснії у 82 населених пунктах живе понад шість тисяч українців.

З підсумків по республіках виникає, що найбільше руснаків-українців живе у Сербії (25,750), в Хорватії (7,543) та в Боснії й Герциговині (6,155). Частина українців живе також у таких великих містах Югославії, як Београд, Загреб, Суботіца, Любляна, Скоп'є та інші.

Як знаємо наші брати в Югославії мають свого власного єпископа-Преосв. Гавриїла Букатка, що є архиєпископом для римо-католиків, а властиво Крижевацькою єпархією керму є Преосв. Иоаким Сегеді.

Було б вказаним, щоб ми нав'язали тісніший контакт з деякими парафіями, як це роблять вірні чікагівської парафії св. Володимира й Ольги. З цього може бути лише користь.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольki з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Похорон бл. п. П. Ґабруха в Саскатуні, Саск.

бл. п. Панько Ґабрух

У вівторок, 14 березня 1972 р., в лічниці св. Павла в Саскатуні помер бл. п. Панько Ґабрух, проживши 73 роки. Народився він в селі Козаччина, борщівського повіту, Західна Україна. Малою дитиною приїхав з родичами до Канади 1900 р. Постійним місцем його життя було село Ланівці, Саск. В 1923 році подружився зі Стефанією Сікорською. Бл. п. Панько Ґабрух був працьовитим господарем-фармером. Був прикладним членом парафії Вознесення і практикуючим християнином католиком. Через свою розважну і спокійну вдачу з'єднав собі приязнь і пошану всіх, які його знали.

В глибокому смутку покійний залишив жінку Стефанію, сина Карпа, і дві дочки, Ольгу Стадник і Єлисавету Чіляк, 20 внуків, двох братів, Дмитра і Николу. Треба відмітити, що всі діти добре виховані, ведуть прикладне родинне життя, є членами катедральної парафії, належать до українських організацій, в яких щиро працюють, часто як члени управ. Всі внуки одержують гарне релігійне й національне виховання в родинах, а доповняють його то в садочку, Рідній школі, вівтарній дружині, Пласті і УКЮ.

Похоронні відправи почалися 15 березня вечором панахидою в катедрі св. Юрія. Наступного дня відбувся похорон при великій участі членів родини, знайомих і вірних. Похоронні богослужби відслужив о. В. Івашко. Він теж виголосив проповідь і пращальне слово.

По похороні відбувся в парафіяльному домі поминальний обід. Тоді переведено грошеву збірку на добродійні цілі. З цієї збірки призначено на пресовий фонд „Українських Вістей" 20.00 дол. Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Панькові Ґабрухові „Вічна пам'ять!"

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила-султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

Торгилд, Алберта

В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ГРИГОРІЯ ІВАНКО

В суботу, 13-го травня ц.р. відзначили парафіяни Пресв. Євхаристії в Торгилд, врочистою св. Літургією річницю смерти свого довголітнього члена і голови комітету парафії, бл. п. Григорія Іванко.

Бл. п. Григорій народився 1913 року в місті Калгари. Родичі покійного Григорія Яків і Марія приїхали до Канади зі села Трибухівці, повіт Бучач, Україна, в 1913 р.

Не довго родина Іванків задержалася в Калгарах. В 1915 р. переїхали вони з дітьми в. околицю Торгилд й осіли на „гомстеді". Тут виростав молодий Григорій при родичах, ходив до школи на Тудор і помагав їм у господарстві.

В жовтні 1940 р. він одружився із Євгенією Касіян і розвів власне господарство. Господь поблагословив їхне подружжя гарними діточками. Щасливо проживали молоді подруги працюючи на фармі.

Як всі добрі діти своєї церкви, вони не жаліли часу й праці для своєї парафії в Тудор.

1948 р. переїхав покійний Григорій до місточка Торгилд. Тут будує хату, купує великого „кета" й працює приватним контрактором при зрубці лісів для фармерів та інших роботах.

Хоч занятий власною роботою, не занедбує своїх християнських обов'язків супроти рідної Церкви.

В місті Торгилд включається в громадську й парафіяльну працю. В 1968 р. почалася в Торгилд будова нової простірної церкви. Й хоч Григорій є членом і головою комітету парафії св. Михаїла на Тудор, куди він усе своє життя належав, він не тільки помагає працею і грішми, але стає її активним членом.

Рік перед його смертю, вибирають його головою заряду, одинокої тепер парафії в Торгилд і околиці.

Помер Григорій 16 травня 1971 року. Похоронні богослужби служили о. П. Мойсюк і о. Р. Ганкевич, при великому числі парафіян і людей з місточка Торгилд і околиці.

Тіло покійного Григорія спочило на цвинтарі в Тудор.

Бл. п. Григорій лишив у смутку дружину Євгенію, двох синів: Бенедикта й Евгенія, дочку Ґрейс, зам. Ґутик, Орисю і маленьку Брониславу-Наталку. Крім найблищих полишив брата Петра в Баргед, Алберта, та сестер: Анну, зам. Крайчий в Едмонтоні і Катерину, зам. Лопушинську в Торгилд.

бл. п. Григорій Іванко

В час поминального обіду, що його приготовили жінки парафії Торгилд, покликав о. парох до слова дружину покійного Григорія, п-ю Євгенію.

В зворушливих словах переповіла вона життя свого покійного мужа. „Сім разів" — казала вона — „був він у смертельних випадках і Господь його охоронив".

На заклик о. пароха перевів п. С. Шикула збірку, з якої призначено 22.50 на фонд „УВістей".

Щире спасибі за жертву, а покійному Григорієві нехай дасть Господь небесну нагороду в небі, а між людьми вічну пам'ять.

• **Наслідком перевірки іміграційними властями,** уряд ЗДА викинув із ЗДА 420,000 незаконних імігрантів, що прибули до ЗДА на відвідини й хотіли залишитися на постійне.

ПРОЄКТ:

Слушна нагода для молоді

ЗАЙДІТЬ І ВІДВІДАЙТЕ НАС ЦЬОГО ЛІТА!

Кооператива на Бойл стріті має тепер бібліотеку.

Якщо хочете зайдіть до нас й позичте в нас деяку книжку або журнал. Або загадайте якусь загадку?

Або, якщо хочете, заміняйте якусь свою стару книжку за нашу й дайте нагоду другим прочитати вашу книжку.

Ми маємо працівників, що відвідують тих, які не можуть виходити з хати.

Хочете, щоб хтось вас відвідав й приніс вам якісь книжки? А може знаєте когось, хто хотів би, щоб його відвідати? Якщо знаєте, скажіть нам.

Ми маємо книжки для дорослих та для дітей, деякі в французькій, українській, німецькій, італійській і, очевидно, в англійській мові. Якщо ви припадково маєте книжки в якихось інших мовах, якими ви не користуєтеся, просимо, принесіть їх до нас. А навіть, якщо не принесете нам книжок, зайдіть до нас і відвідайте нас.

LIBRARY OUTREACH
Boyle Street Co-Op
10348 - 96 St., Tel.: 424-4106

Вісті з Едмонтону

УСПІШНА КУЛЬТУРНА ІМПРЕЗА В ЮВІЛЕЙНІЙ АВДИТОРІЇ

(ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ І ПІСНІ В 40-РІЧЧЯ У.Н.О.)

(вб) В неділю Зелених Свят 28 травня, понад тисячна українська публіка була свідком вдалої культурної імпрези влаштованої в Едмонтонській ювілейній авдиторії старанням едмонтонської Філії УНО в сорокріччя існування організації. Програму вечора виповнили виступи танцювального ансамблю„ Черемош" під керівництвом п. М. Куця та танкової школи У.Н.О. під керівництвом п. М. Куця, всіх числом 242 учні. Гарним доповненням танцювальної програми були виступи вокального ансамблю під мистецьким керівництвом п-і М. Дитиняк та п. С. Яременка „Мережі" та сольовиступ баритона п. Ю. Климковича при фортепіяновому супроводі п-і О. Олійник.

Імпрезу в якій взяли участь оба українські Владики Едмонтону та українці-посли до Албертської легіслятури п-і К. Чічак та д-р А. Гоголь, відкрив голова філії УНО п. Р. Осташевський, а вступне слово сказав міністер праці албертського уряду д-р А. Е. Гоголь, передаючи вітання премієра Алберти П. Логіда.

Двадцятшість разів відкривалась занавіса просторої ювілейної авдиторії, щоб представити публіці все новий танок у виконанні різних груп танцювальної школи п. М. Куця, чи мистецької групи заавансованих танцюристів ансамблю „Черемош". Подивляючи направду мистецьке виконання поодиноких танків ансамблю „Черемош", ми всі приявні, обсервуючи поодинокі виступи окремих груп (треба брати до уваги вік малих танцюристів) танкової школи п. Мирослава Куця, подивляли здібності учителя малих танцюристів, його терпеливість, завзяття, якими він окрилював цілий рік свою танкову школу, бажаючи не тільки навчити малих дітей чи доростаючих юнаків і юначок українського танку, але й засвоїти їм почуття мистецького смаку в танку. Навіть кількарічні малята, виступивши на сцені в танку, вміли передати публіці відчуття краси українського танкового мистецтва. Справді, годиться з признанням та вдячністю говорити про невтомного ентузіяста українського танкового мистецтва п. Мирослава Куця. Виступ його танкової школи та танкового мистецького ансамблю „Черемош" є великим його особистим успіхом та й рівночасно нагородою за труд, положений для росту української культури в душах і серцях молодого українського покоління тут в канадському Едмонтоні. Виступ той став і великим досягненням української спільноти Едмонтону. Маестро М. Куць, приготовляючи танці до виступу та в самому виступі 28 травня мав помічників із рядів своїх учнів, сьогодні вже солістів танцювального ансамблю „Черемош" М. Холонівського та О. Кушки. Цим многонадійним танцюристам належиться признання за видатну поміч керівникові М. Куцеві.

Виступ вокального ансамблю „Мережі" мило вразив публіку своїм голосово прегарно злитим співом. Один тембр голосу, у всіх позиціях той самий, такий злитий краскою самого звуку, незвичайно підніс мистецьке виконання пісень. Поява ансамблю, як цілості, була безпретенсійна, можна б сказати прямо полонювала всіх нас і ми з насолодою слухали виконання трьох пісень: „Незабудьки" В. Костенка „Стежина в парку" — І. Франка — Коса-Анатольського, та „Соловіїний Спів" А. Горчинського. Відомий український публіці баритон п. Ю. Климкович вдало відспівав три пісні: „Летять ніби чайки" — Ю. Рожанської, „Гори, моя зоре" — І. Шамо, та „Пісня про Україну" — О. Білаша. З чуттям та вміло акомпаніювала співакові на фортеп'яні п-і О. Олійник. Треба шкодувати, що п. Ю. Климкович не школив свого голосу в доброго учителя співу, а напевно мали б ми насолоду слухати його не баритона ,але героїчного тенора співака.

З вдоволенням розходилися учасники згаданої культурної імпрези, коментуючи на свій спосіб виступи і танцювальних груп школи танків і з признанням висловлюючись про мистецькі виступи танцювального ансамблю „Черемош". А всі однозгідно підкреслювали працю п. М. Куця, що з таким ентузіязмом віддасться українському танкові та креуванню цеї галузі українського мистецтва адептантами школи танків. Орхестра під керівництвом п. Володимира Ніньовського була знаменитим доповненням мистецького виступу молодих танцюристів. П. М. Куць та його дружина Люба, що приготовляла костюми малим танцюристам, одержали від своїх учнів — вдячну нагороду у живих квітах. Треба радіти цим черговим досягненням української спільноти в Едмонтоні. Любов до рідного мистецтва засвоєна в танку, співі, чи в іншій мистецькій формі вияву рідної душі напевно допоможе збереженню українського духа серед молодого покоління українців народжених в Канаді.

МИСТЕЦЬКІ КАРТИНИ НА ПРОДАЖ

Парася Іванець, 12911 - 114 авеню, Едмонтон, тел. 454-3777, випродує власноручно мальовані образи різної величини. Між іншими — ікони, краєвиди, мертва природа та інше.

НА ЗНИМЦІ В ПЕРШОМУ РЯДІ ЗЛІВА: Чвок, Єсков, Шинкарук, Габяк, Даниляк, Риcкі; в другому ряді: Фірманюк, Риcкі, Ткач, Рамстед. Вівтарні хлопці: Б. Юзвишин, Д. Руданець, А. Тимко, Н. Яніцький. фото: „Академія"

ЛУКЖ має широкі завдання, каже Ір. Павликовська

Ліга українських католицьких жінок (ЛУКЖ) не тільки пророблила велику досі роботу, а й на цей час має широкі завдання, сказала кол. голова крайової управи ЛУКЖ Ірина Павликовська.

Вона була промовцем на недавніх загальних зборах II відділу ЛУКЖ едмонтонської катедральної парафії.

«Ліга організувалася в 1944 р. як крайова організація і в тому році організовано Комітет українок Канади для співпраці українських жіночих організацій в Канаді. Комітет українок Канади вложив багато праці для помочі скитальцям і повів акцію за допущенням їх на поселення Канади».

«ЛУКЖК є організацією зі ширшими завданнями: працювати для української католицької Церкви і заховувати свій рідний обряд і плекати свої традиції, працювати для української спільноти в Канаді і помочі українському народові, виховувати дітей в любові до рідної церкви й народу та шанувати й плекати свою культуру, працювати для підвищення духового життя і добра Канади, провадити культурну працю серед членів, провадити харитативну працю для своєї спільноти і членів».

«ЛУКЖК, як крайова організація поширила свою діяльність і сьогодні працює на терені чотирьох єпархій, має 200 відділів і 8000 членів. ЛУКЖК була в 1948 р. співосновником Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО) і є активним її членом дотепер».

« В 1957 р. на конгресі в Римі була прийнята в члени Світового союзу католицьких організацій (ССКЖО). ЛУКЖК є рівнорядним членом того союзу як і дві другі організації в Канаді (англійська й французька Ліга), хоч багато менша від них».

«ЛУКЖК брала участь у двох дальших конґресах в 1961 і 1967 роках. Перед ЛУКЖК є багато важливих завдань як українок католичок і громадян Канади. Щоби виконати ті завдання треба нам самим зміцнитися, придбати більше членів і освідомити їх про їх завдання. Треба тіснішої співпраці з єпархіяльною управою, бо лише сильна організація може сповнити ті завдання, які на нас накладає наша церква і очікує від нас наша спільнота в Канаді».

31 присутніх на загальних зборах і бенкеті II відділу „Доброї волі".

Загальні збори, получені з бенкетом, відбулися в Скандинавськім Центрі 15-го травня. Зборами проводила Ліліян Осташевська. Протокол з попередніх зборів відчитала Ірина Вареница. На внесок Віри Байрак, що його піддержала Анна Федина, протокол прийнято без змін. Слідували звіти: Касовий подала Анна Цимбаліста, телефонного комітету Нетті Салук, за комітет продажу куховарської книжки звітувала Йосифина Колясса, за інформацію до української преси Ґеня Боднар, а англійської преси Віра Байрак. За відвідини хворих по шпиталях та старечих домах звітувала Е. Савчин, а за бінґо Е. Саганська і С. Брода. За садочок Мейбел Саломон (в її неприсутності відчитала її звіт А. Цимбаліста). За курси українських танків Анна Федина, за культурно-освітну працю — Марія Пастушенко а за імпрезовий комітет Стефанія Чижовська.

Головою в минулому році була Марія Поренчук, а контролерами були Тамара Стефанів і Надія Цинцар.

Промовцем на зборах була п-і Ірина Павликовська.

Внесок номінаційної комісії на вибір нового заряду поставлений Йосифиною Кулясса принято одноголосно.

На 1972-73 рік вибрані такі пані: головою лишалася Марія Поренчук, заст. голови — Ірина Вареница, 2-га заст. голови — Анна Костюк, Секретарка — Джессі Колясса, Касієрка — Анна Цимбаліста і член — Лусі Гавриш.

До різних комітетів вибрані: Культурно-освітний — С. Брода, П. Іванець, М. Бурак, Л. Осташевська, М. Пастушенко. Соціяльний — М. Куповицька, В. Байрак, М. Ковальська і Пизик. Преса-Українська С. Прийма, англійська В. Байрак, Булетин — О. Саварин, Членство — О. Стельмах, Шпиталі — Е. Савчин, Садочок — В. Байрак, Бінґо — О. Стельмах, Н. Салук, С. Петрук, И. Маланчук. Телефони — М. Матішак, И. Савчин, М. Прокопів. Українські танки — А. Федина і І. Снятинчук. Відвідувачі шпиталів — Е. Глушак, М. Прокопів, Контролери — С. Прийма, Г. Боднар, С. Чижовська, Куховарська книжка И. Колясса, Розігравки — Е. Петрик, П. Іванець і А. Цимбаліста.

Присутніми, як гості, були: Преосвященний Владика Ніл, о. Ю. Ковальський, парох, о. Р. Ганкевич, п-і Надія Крайчі, п-і Лена Слобода, і п-і Ірина Павликовська.

Промовляв о. Р. Ганкевич і заохочував усіх до дальшої праці. Піддав думку, щоб втягнути більше пань до праці і побажав веселих і щасливих вакацій-відпочинку.

З черги промовляла п-і Надія Крайчі, що зложила привітання від старшого відділу і ґратулювала за успіхи в праці. Також просила висилати їм наші обіжники.

Парох о. Ю. Ковальський також ґратулював членам за вміння добиватися успіхів у окремий спосіб. Бажав нам успіхів в дальшій праці та заохочував, щоб збільшити членство.

П-і Слобода, голова єпархіяльної управи дякувала за запрошення на збори й бенкет. Також дякувала за велику співпрацю членкинь До-

(закінчення на 7 стор.)

Перше св. Причастя в церкві св. Володимира

День матері в парафії св. Володимира — це вже традиційний день першої Сповіді та св. Причастя дітей. До цього свята діти приготовляються довший час. Приготовляються також родини дітей і парафія. Хочеться ,щоб свято найменших парафіян було спільним святом.

Гарна одежа дітей, святочний настрій громади виразно віддзеркалює велич дня для всіх нас, однаково тих маленьких дітей, які перший раз признавались до гріха та вперше єднались з Господом у св. Тайні Євхаристії, як і для дорослих, які з радістю злученою з журбою про ті маленькі душі з захопленням приглядались, урочистості Першого Причастя.

Спільна пам'яткова знимка та спільне снідання, приготоване жінками з ЛУКЖ, закінчили це важливе для нас всіх свято.

Цього року до св. Тайн приступило вперше 10-ро дітей.

Вистава поштових марок

Едмонтонський філятелістичний клюб плянує виставку поштових марок. Виставка відбудеться в днях 6, 7, і 8-го липня ц.р. Місце виставки: Готель Шато Лякомб.

Виставка буде частиною Клондайк днів в Едмонтоні.

Заінтересовані хай пишуть за докладнішими інформаціями до: Capex 172, Box 399, Edmonton, Alta.

З УНДому

Бенкет і забава, присвячені піонерам і заслуженим членам Українського Народнього Дому в Едмонтоні, що мали відбутися 24-го червня, перенесено на осінь.

Концерт в УНО

У неділю, 18 червня, в залі УНО, 10629 - 98 вул., о годині 8.30 вечора відбудеться концерт пісні, танку та слова.

В програмі концерту беруть участь: жіночий ансамбль „Мережі", танцювальний ансамбль „Черемош". Солісти: Єлисавета Андерсон, Леся Чумер, Сергій Яременко та Михайло Саварин.

З веселими монологами виступатиме едмонтонський Гриць Зозуля.

Управа філії УНО в Едмонтоні та організатори концерту запрошують українське громадянство прийти на концерт та весело провести час.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 17 червня:

о год. 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п. О. Манастирської, 10953 - 122 вулиця.

* * *

Неділя, 18 червня:

год. 8-а вечора в залі УНО відбудеться концерт пісні, танку і слова. В програмі жартівливі пісні та веселі монологи.

БАТУРИН

Історична повість (36)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

В городі шуміло. Бігали люди. Ревів товар, почуваючи щось злого. Лунали стріли, глухо відбиваючися від мурів, котрі давно не чули пальби. Вулицями переходили відділи сердюків, щоб вдержувати лад. Народ, виведений з рівноваги, легко горячився і брався зводити всілякі порахунки. Досить було сказати на когось «зрадник», щоб виставити його на небезпеку побоїв, а то і смерти.

Замкова саля розяснювалася в міру того, як піднімалося сонце і вступалася мрака. Але громадка міщан все ще стояла в тьмі.

«Як же нам? — спитав хтось, повертаючись до сусідів.

«Як? Як другі, так і ми. Якщо треба палити, палім. Хай летить червоний когут».

«Хай летить червоний когут. . .» — рішили і розійшлися.

ТАЙНИКАМИ

Мотря, осмотривши Зажарського, попросила його поснідати разом з нею, та випити чарку, щоб усе лихе минуло.

«Мотре Василівна, Мотре Василівна!» — бідька вся московський посол».

«Колиб ви знали, як мене кожна кісточка болить!»

«Потерпім, добродію, за спасения роду людського і за славу божу, може Бог тієї жертви хоче від нас».

«Нащо вона Богові потрібна, тая жертва? Через глупоту людську терплю».

«Не ви один терпите, добродію. Може терпіння душі від тілесних гірше болючі».

Зажарський глянув на гарну паню, пригадав собі трагедію її батька, погадав, скільки болю мусіло зазнати це добре жіноче серце, і його гнів на проклятих батуринських міщухів трохи ущух.

«Так воно так, ласкава добродійко, великими терпінями пробує нас Господь».

«Так тоді не збільшаймо їх, бо Господь велів прощати кривду, яку творить нам ближній»

Говорила, як проповідник, як пройнята божественними заповітами сестражалібниця. Її слова тим сильнійше вражали, що виходили з уст незвичайної, прямо невиданої краси. Зажарський забував про світлійшого князя Меншікова і про своє важке та несповнене як слід завдання і піддавався всеціло чарам тієї прегарної жінки. Колиб сказала йому: «оставайсь біля мене, борони мене, гинь разом зі мною!»—оставсяб. Та Мотря того не жадала. Вона хотіла, щоб він не дуже чорно малював перед Меншіковим свою гостину в Батурині, щоб не повторяв усіх тих зневаг, які посипалися тут на його голову, а лиш переповів однодушне бажання цілого обложеного городу — згинути, а президії добровільно не здати.

«Погано вони привітали мене, царського посла, але за гостиною у вас, ласкава добродійко, я забуду про них, а тямити буду про вас».

«Спасибі вам, не поминайте злом. А тепер підемо, бо вже недалеко полудне. Вас мабуть там нетерпіливо чекають».

«З вами я і до пекла готовий. Ходім».

Подякував за гарну гостину і за те, що вирвала його з рук роззвіреної товпи.

«Ніби ангела небесного післав мені Господь. Колиб не ви, роздерлиб мене на шматочки. Щира вам дяка, Мотре Василівна, а з дякою це одно прохання».

«Яке?»

«Переконайте тутешніх людей, що їх упір безсильний. Князь Меншіков добуде Батурин. Цеж ясне. Пощо тоді даремних зусиль, пощо таких жертв? Краще впустити царське військо в город».

«Того я вам обіцяти не можу».

«Ні?»

«Бо того я сама не бажаю».

Зажарський видивився на неї.

«Колиб я бачила, що хочуть відчинити браму, положилаcяб на порозі, хай перше сторощать мене . . . Ходім!»

«Ходім», — повторив глухо Зажарський.

Взяла його за руку. «Позвольте вам завязати очі. Не дуже то ввічливо, але конечно».

«Такі руки не жаль, щоб і світ завязали», — відповів.

Вбрала його в козацьку шапку, накинула на плечі якусь бурку і повела в пивницю.

«Як дивно», — говорив, тримаючися її, — «ведете мене Бог вість куди, можете замкнути на голодову смерть, а я йду, як послушна дитина».

«Бо вірите мені».

«Вірю, що нічого нечесного не зробите ви зі мною, Мотре Василівна».

«Як тую віру затратять люди ,тоді їм і ніякого ратунку не буде. А до того воно йде».

«Гадаєте?»

«Бачу. От і москалі про нічого іншого й не думають, а тільки, як би нас підійти і винищити до останку».

«Не такий чорт страшний, як його малюють».

«Може й страшнійший. Невжеж і вас присилав світлійший без тієї задної гадки?»

«Не знаю. Може. Як мені це знати? Я в добрій вірі йшов».

«Значиться, і вас підвели. Так тоді вважайте себе щасливим, що хоч потерпіли сами, та не стали причиною людського горя, куди ще більшого».

Зажарському зробилося соромно перед жінкою.

Виправдувався і впевняв, що поганих намірів у нього не було.

Ішли. Прошибало їх гниле зимно підземельних мурів. Свічка в руках Мотрі кидала фантастичні тіни. Місцями доводилося схилятися, щоб головою не вдарити в склепіння.

«Вважайте, тут сходи, ще один, — так. А тепер повертайте вправо».

«Ведете мене, як на другий світ. Страшно. Добре, що тут так зимно, бо в мене жар».

«Пройде. Я добре осмотрила рани. Знаю це діло».

«Ви словами краще залічуєте біль, ніж лікар мастями».

Мотря здавала, що не чує. «Говорю, щоб ви собі не кмітували ходу».

«Не турбуйтеся. Моя нога тут більше не постане. Хай собі здобувають Батурин — я на нього не піду. Скажу, що хворий».

«І добре. Менше одного ворога матимем».

«Я не ворог ваш, я приятель нині».

«Спасибі. Колиб тільки щирий, бо краще ворог, ніж нещирий приятель».

«Колиб я не був таким, то — подумайте, нас тут двоє, я мущина і ви — жінка. Одним махом скинувби опаску з очей і ви булиб у моїй власти».

Мотря жахнулася. Не подумала над тим.

«Того я не боюся», — відповіла рішуче.

«Ого!»

НА 6-ГО ЛИПНЯ ПЕРЕСЛУХАННЯ В СПРАВІ АВТОМОБІЛЕВОГО ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Албертський уряд установив недавно Албертську раду для обезпечення автомобілів. Її завданням є прослідити всі справи, які, на її думку, можуть пригодитися справі автомобілевого обезпечення в Алберті. То включає оплати від обезпечення, виплати обезпеченевої суми та доступність автомобілевого обезпечення.

Рада буде відбувати публічне переслухання в четвер, 6 липня, починаючи від 9-ої години ранку, в будинку Суду в Едмонтоні й публіка є запрошена брати в ньому участь та подавати свої внески в тій справі.

Особи, які бажають подавати свої внески в часі переслухання, повинні переслати копії своїх внеків або їх короткий зміст до:

Chairman
Alberta Automobile Insurance Board
4th Floor, Madison Building,
9915 - 105 Street,
Edmonton

GOVERNMENT OF ALBERTA

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

З АНДОРРИ ДО МОНСЕРРАТ

Шкода, що ми переїздили через малесеньку республіку Андорру пізно вночі, а ще до того й спішилися до монастирської гостинниці в Монсеррат, де на нас ждали з вечерею, бо, інакше, були б бодай на коротко задержалися в тій малесенькій самостійній державі, що лежить високо в горах Піринеях. Я подам бодай деякі дані про цю маленьку республіку.

Ця республіка має всього 21 квадратних миль та не цілих 6,000 мешканців. Лежить вона високо в горах, бо на висоті 9,000 стіп, між Францією та Еспанією, на схилах гір Піринеїв. Гори вкриті дубовими, буковими і ялино-смерековими лісами. Основне зайняття населення то вівчарство на високих полонинах, а на нижчих теренах землеробство: жито, ячмінь, пшениця, картопля, овочі, тютюн, виноград. Частина населення займається теж зрубом дерева та виналюванням деревного вугілля. В Андоррі є поклади заліза та олова, але видобування їх дуже коштовне, а до того далека віддаль від промислових осередків чинить їх надто коштовними. В деяких місцях є теплі джерела, які, враз із гарною гірською околицею притягають чимало туристів, не лиш з Франції та Еспанії, але й інших европейських країн. На багатих в пашу полонинах андоррці плекають гарних расових коней.

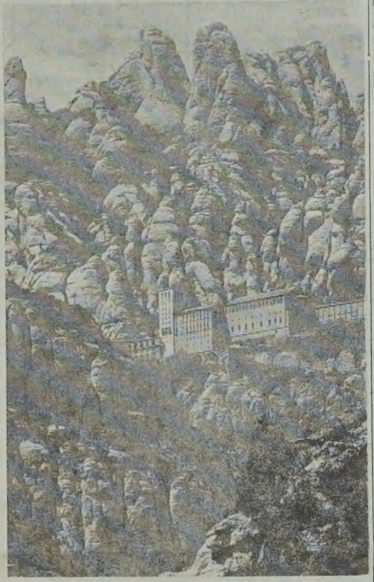

ВИСОКО В ГОРАХ МІЖ МОГУТНІМИ СКЕЛЯМИ ЛЕЖИТЬ СЛАВНИЙ еспанський манастир Монтсеррат.

Початків республіки Андорри треба шукати десь у 9-ому сторіччі по Хр., коли французький король Людвик дав Андоррі автономію за допомогу в боротьбі з турками-сараценами. Андорра переходила відтак то під володіння Франції то еспанського римо-католицького єпископа з Урґель. Вкінці в 1278 р. узгіднено, що Андорра буде автономною республікою, але Франція та єпископ з Урґель будуть її опікунами. Від того часу Андоррою управляє ґенеральна рада, складена з 24 вибираних членів, які споміж себе вибирають свого президента — „першого синдика". Суддів назначує Франція в порозумінні з єпископом з Урґель. За „опіку" Андорра платить 960 франків (30 дол.) річно делегатові французького уряду та 460 пезетів (8.00 дол.) єпископові з Урґель. В Андоррі нема ніяких податків. Республіка покриває свої видатки з оплат за радієві передачі, яких слухають в Еспанії та в Франції, з туристики та продажу пам'яток. Пошта належить Франції. Мешканці Андорри то римо-католики, еспанського походження, що говорять еспанським-каталонським говором. Всі мешканці від 16 - 60 року життя мають бути готові до військової служби, якщо б було потрібно. Деколи вони відбувають навіть військові вправи.

Столицею Андорри є містечко Андорра-ла-В'єха, що має 1,400 мешканців. Одинокою дорогою, що лучить Андорру зі світом, є гірський шлях, яким їхав наш автобус. Той шлях, при в'їзді до Андорри тягнеться горами на висоті 7,400 стіп.

Варто ще згадати, що чимало мешканців Андорри займається пачкарством, тобто перевозом нелегальним шляхом товарів з Еспанії до Франції та навпаки. Зокрема легко то переводити зимою, коли снігові та високі сніжні засипи внеможливлюють переїзд гірською дорогою. Тоді й поліції годі контролювати пачкарів, а в тому часі ціни на товарі, спроваджувані із сусідних країн, йдуть вгору, бо їх недостає.

Як ми переїздили через Андорру, то Андорра спала тихим сном. Вулиці містечка, що ми ним переїздили, були освітлені, але на вулицях не було видно нікого. Ми минули погружену в повній темряві станицю митної сторожі, яка певно зачинена й в часі дня, бо контролю переводять на кордоні французькі прикордонники. Наші прочане, хоч перемучені довгою дорогою й троха заспані, таки покпили собі здорово з зачиненої митної станиці...

Незабаром ми опинилися на андоррсько-еспанському кордоні. Французькі прикордонники не хотіли вповні вірити, що в автобусі немає нікого іншого, крім канадських прочан, хоч я показував їм наші паспорти. Один з них увійшов й перевірив автобус усередині. Але, мені видавалося, що він більше дивився, чи ми не веземо яких товарів на пачкарство, як за тим, чи дійсно ми всі канадці. Зрештою дуже чемна й коротка перевірка закінчилася звичайним побажанням „щасливої дороги" („бон вояж") й наш автобус скоро під'їхав до еспанської прикордонної сторожі, яка нас не контролювала майже зовсім. Наш Міґуель вийшов до них зі своїми паперами й еспанські прикордонники махнули нам на дорогу приязно рукою — й ми поїхали дальше, але недалеко, бо лише до найближчого готелю-гостинниці. Ми їхали вже добрих 12 годин й усі були помучені та спрагнені. Автобус задержався біля готелю-гостинниці й усі прочане вийшли й пішли троха перейтися, дехто пішов прямо до недалекої криниці з помпою напитися води, інші зайшли до ресторану на пиво та вино.

Міґуель, який в Еспанії чувся неначе „господар дому", запросив мене та ще декого на вино й з гордістю показав, що пляшка еспанського вина, не гіршого, як те французьке, що ми пили в ресторані „Мадрид", коштує докладно в перечисленні на доляри 50 центів. Я, очевидно, висловив йому признання, за добре й недороге еспанське вино, не згадуючи нічого про французьке вино, але я бачив, що його національна гордість тріюмфувала. Наш побут в ресторані не міг тривати довго. Перед нами лежав ще добрий шмат дороги до славного манастиря Монсеррат... ,

Дороги з кордону до Монсеррат я не забуду ніколи й не міг би її пригадати, куди й як ми їхали. Ми їхали якимись польовими дорогами, перетинали управні поля, ліси й сіножаті, майже не зустрічали людських осель. Лиш тут і там стрінули якийсь спізнений автомобіль. Я дивився й не міг надивуватися, як наш водій Міґуель міг орієнтуватися в тих дорогах, пізною ніччю, без світел по дорозі та таблиць. Але він пояснив мені, що він тою дорогою вже їхав кілька разів й добре її знає. То видно було зрештою з його їзди. Він ні разу не питався нікого про дорогу й ніде не завертав. Їхав прямо до цілі. Й дійсно добре по другій годині в ночі він скрутив із головної дороги в лісок, через який вела гарно вдержана дорога, що злегка підносилася вгору. По обох боках росли гарно плекані дерева та кущі, а все те виглядало на давний, дещо запущений, великий парк. Ми їхали досить довго тою лісовою доріжкою, аж врешті перед нами показалися будинки, освітлені блідим сяйвом місяця. То був Монсеррат. Ніде не було ніякої ліхтарні, ні світла в будинках. Проти нас вийшов чоловік з ліхтарнею й наш Міґуель почав із ним розмову. То був нічний сторож. Він казав, що на нас ждали в манастирській гостинниці до півночі з вечерею, але відтак вирішили, що ми вже певно не приїдемо, й викинули вечерю на смітник, а обслуга пішла спати. Ми тим дуже не переймалися, що вечері не буде, бо всі були дуже втомлені й кожний мріяв про те, щоб чимскорше опинитися в ліжку й заснути.

Сторож показав Міґуелеві, куди заїздити до гостинниці й тут Міґуель знову виявився неабияким мистцем у веденні автобусу. Вузенькою - вузенькою доріжкою він зумів заїхати перед манастирську гостинницю. Ми всі, хоч втомлені дорогою, подивляли його вміння орудувати автобусовою керівницею.

Врешті ми опинилися перед входом до манастирської гостинниці. Нас привітав управитель гостинниці й почав зразу оправдуватися, що вже не буде вечері, бо вся прислуга пішла спати опівночі, а вечерю викинули, бо були певні, що ми не приїдемо. Міґуель почував себе троха винуватим, бо він повинен був десь з дороги зателефонувати, що ми приїдемо пізно, бо пізно виїхали, а до того мряка в горах нам не продовжила дорогу. Але я заспокоїв і Міґуеля й управителя гостинниці, що ми втомлені й з нас ніхто вечері не хоче. Ми увійшли до просторого вестибулю гостинниці, в якому ще таки слідно було колишній манастирський передсінок, але вже змодернізований і достосований до потреб гостинниці. Він був дуже чисто вдержаний. Прочане при допомозі Міґуеля повносили свої валізи до вестибулю, де управитель призначував кімнати на нічліг. Скоро всі прочане розійшлися по кімнатах, щоб відпочити по довгій та нелегкій подорожі. Коли я відтак, вже після повороту до Едмонтону, говорив із деким із прочан про цю частину нашої дороги й нарікав, що дорога була довга й важка, то почув від кількох із них: „Але ми були би не мали нагоди побачити чудові краєвиди Піринеїв та проїхати гірською дорогою по високих горах. А то трапляється раз у житті. Того не дасть ніколи ніяка подорож літаком".

Може й так. Але я таки волію летіти літаком й не турбуватися крутими гірськими дорогами та густою мрякою, що заслонює вид водієві автобусу, зокрема, коли я до певної міри несу відповідальність за прочан, які пустилися в далеку дорогу під моїм проводом...

—o—

Спільне свячене в Голляндії

Українська спільнота Голляндії святкувала цього року спільне великоднє свято, 19 квітня, в спеціяльний спосіб: разом із о. Мирославом Марусиним, апостольським візитатором українців Західної Европи.

О. Візитатор відслужив урочисту св. Літургію, а співслужили з ним о. канцлер Д. Дзвоник і о. Міхей. Співав хор голляндців нашою мовою.

У проповіді представився о. Марусин словами Папи Івана XXIII: „Я — ваш брат і за такого ви мене уважайте для себе. При кінці проповіді передав апостольське благословення від папи Павла VI, від верховного архиєпископа Йосифа та архиєпископа Івана Бучка.

По богослужбі відбулося свячення пасок, і бл. 120 осіб засіло до спільного свяченого.

Слово виголосив мґр. М. Брик, голова Об'єднання українців Голляндії (ОУГ). Він привітав священиків, представників чужинців (естонців і поляків) та українських гостей.

Після святочного обіду відбулися сходини присвячені пошані Тараса Шевченка. Доповідь виголосив мґр М. Брик.

Всі раділи спільним святом, і щиро дякували о. М. Марусинові за відвідини. О. Візитатор з'єднав собі серця і католиків і православних, присутніх у церкві і на свяченім.

На прощання всі висловлювали надію і бажання скоро знову побачитися.

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІҐ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС

ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повновартісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повновартісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 — Calgary Phone 265-8300 — Winnipeg Phone 942-0141

ЛУКЖ має широкі завдання . . .

(Закінчення з стор. 6)

брої волі з спархіяльною управою.

Владика Ніл дав признання за осяги в праці, просив подбати за збільшення членства і у всіх потребах звертатися до о. пароха, який все готов помогти.

Уступаючій голові і новоурядуючій вручила малий дарунок п-і Ірина Варениця.

На внесок Марії Пастушенко, що його піддержала Параня Іванець, збори закінчено.

Ваш відділ є дуже живий, активний і амбітний, сказала голова спархіяльної управи Ліна Слобода.

В часі бенкету, що слідував по загальних зборах II-го відділу „Доброї волі", що відбувся недавно, виголосила п-і Л. Слобода, голова спархіяльної управи ЛУКЖ, промову, в якій сказаа:

„Щиро дякую голові II-го відділу Доброї волі п-і Марії Поренчук та управі відділу за запрошення на річні збори й бенкет".

„В імені спархіяльної управи ЛУКЖ складаю вашому відділові щиру подяку за вашу співпрацю з сп. управою. Ваш відділ може бути гордий, що аж кілька членів вашого відділу є членами спархіяльної управи ЛУКЖ та займають відповідальні позиції".

„Про Ваш відділ можна сказати багато похвальних слів, вашу жертвенну працю та осяги оцінюємо ми всі і тішимося, бо ваші успіхи є успіхами нас усіх".

„Ваш відділ є дуже живий, активний, багатий на ідеї та дуже амбітний". „А праця для ЛУКЖ є цінною для нашої Церкви а також для кожної ченкині особисто. Організація така як ЛУКЖ доповнює наше життя бо тут користаємо з досвіду других що до релігійного, морального і національного життя. Тут маємо нагоду працювати над покращанням суспільної опіки, — помочі хворим та потребуючим — працювати для людей дає особисте вдоволення, якого не годен навіть рівнати з грошевою вартістю".

„Цілі нашої організації і наша участь в ній дають нам здорові погляди на життя і їх ми можемо передати нашим родинам і дітям, бо ми жінки-матері є серцем дому і що ми її себе зробимо і чим ми будемо, таким буде наш дім і такою буде наша родина".

„Цілі ЛУКЖ є високі і конкретні. Зацікавім ними кожну українську жінку".

На кінець кличу: звертаймося до нашої Покровительки Пресв. Богородиці і просім про опіку над нами. А вашому відділові бажаю Божого благословення і дальших успіхів у вашій праці".

—o—

НАУКА – РОЗВАГА – СПОРТ – ВІДПОЧИНОК

Літній табір: 2-16 липня

Літній табір у Єпархіяльній оселі над озером Вобман, у Фаліс біля Едмонтону триватиме два тижні, від 2 до 16 липня.

Приймають хлопців і дівчат від 8 до 14 років.

Оплата: 40 долярів за дитину; 75 долярів — за двоє дітей з однієї родини; 110 долярів — за троє дітей.

Управителем літнього табору призначений о. Богдан Снігурович.

Він приймає зголошення та подає інформації. Адреса: о. Б. Снігурович, 11219 - 58 стр., Едмонтон, Алта, T5W 3W4. Тел. 479-3745.

—o—

Богослуження: червень - липень

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

18 червня буде св. Літурґія у Торгилд а не у Смокі Лейк
25. — Смокі Лейк 10 рано
9. — Іннісфрі XI ренч 10 рано.
16. — Ренфурлі 10 рано празник.
23. — Іннісфрі місто 9.30 рано.
30. — Мензіз 10 рано.

Сестри Служебниці будуть учити катехизм дітей в Іннісфрі-місті від 16 до 23 липня.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

18. — Ст. Павль год. 10 рано
25. — Боннивил год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

18. — Мензі год. 10.30
25. — Вайлдвуд год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

18. — Восток св. Михайла год. 10 р.
25. — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Божа

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
25. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

18. — Річмонд Парк 9.00; Просперіті 11.30
25. — Атабаска 9.00; Бойл 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

18. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
24. — Мирнам 10.00
25. — Ллойдмінстер 10.00
29. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

18. — Гей Лейкс 10.00
25. — Рапид Гіл 9.00; Кемроз 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

18. — Редвотер год. 9.00; Вогг год. 10.30
24. Різдв. Ів. Хрест. — Редвотер год. 9.00
25. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

18. — Спедден
25. — Вилна, спів. Сл. Божа

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

18. — Іннісфрі X ренч 9.30 рано; Іннісфрі-місто 12.00
25. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
2 липня — Левой 10 рано празник.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

18. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30, Гроби по відправі
25. — Дервент 8.30; Енгел Лейк 10.30

САСКАЧЕВАН

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

18. — Блейн Лейк год 9; Угринів год. 11
25. — Орлов год. 9

Перед кожною відправою — нагода до сповіді.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

18. — Норт Батлефорд
25. — Витків; Редісон 2.30 попол.

Свята місія під проводом оо. василіян почнеться в Норт Батлефорді в неділю, 25 червня, о 7-ій годині вечора. У Виткові св. місія почнеться в неділю 2 липня, о 7 год. вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

18. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

18. — Гамболт 9.00; Леніґен 11.00 (храм)
25. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
2. липня — Гамболт 9; Волверін 11.00 рано.
9. — Гамболт 9; Леніґен 11 рано
16. — Бруно 9; Гамболт 11 рано
23. — Гамболт 9; Бруно 11 рано
30. — Гамболт 8; Волверін 10 рано архиєрейська Літурґія.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

18. — Порт Алберні 10 р.
25. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

17 червня, субота † Состр. Пресв. Богородиці

18 травня, неділя 3 по Сош. Доротея

25 червня, неділя 4 по Сош. Онуфрія

Григоріянський календар:

18 червня, неділя 4 по Сош. Леонтія

24 червня, субота Різдво Івана Хрестителя

25 червня, неділя 5 по Сош. Февронії

29 червня, четвер Петра і Павла ап.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

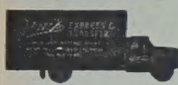

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Gulf
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

Конгрес Онтарійської спадщини

(закінчення з стор. 1.)

окрім французької та англійської.

Відповідними законами треба направити кривду, заподіяну індіянам, ескімосам та метисам.

Всі культурні групи повинні бути краще заступлені серед працівників федерального та провінційного урядів. Із представників національних (етнічних груп) повинна бути створена дорадча рада для уряду.

Дуже гостро критиковано програми Сі-Бі-Сі, які не сприяють вимогам багатокультурности Канади, зокрема зовсім нехтують існування національних (етнічних) груп, що творять одну третину населення Канади.

Українська група була дуже сильно заступлена на Конгресі й здобула собі признання на комісіях та серед загалу Конгресу. Вона зуміла навіть перебороти початкове упередження французів, які боялися зорганізованої української групи.

В конгресі з українців взяли участь м.ін. суддя М. Старчевський, сенатор д-р П. Юзик, проф. В. Тарнопольський, проф. д-р В. Кисілевський, проф. С. Андрусишин, посол М. Лелюк, голова НТШ проф. і п-і Є. Вертипорох, д-р Є. Рослицький, мгр. Ю. Шимко, проф. М. Дершко, інж. Б. Максимець, мгр. О. Романишин, П. Кіт, проф. Д. Струк, полк. Яремович з Оттави, мгр. А. Григорович, д-р і п-і Остафійчуки, М. Батьків, М. Бойцун, — голова СУСК та др.

В часі Конгресу відбувся концерт молоді різних національних груп, а на закінчення бенкет.

Всі ухвали Конгресу є тільки побажаннями його учасників й уряд Онтаріо буде тепер розважувати, які вимоги й до якої міри можна буде узглядити й перевести в життя.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● **МЕШКАННЯ** (світ) на рент з кухнею та меблями для одної особи.

Добре місце, близько автобуса. Ціна поміркована. Тел. 474-3902 по 6-тій годині вечора.

Усміхніться

— Івасю, скажи слово «дитина» в множині.
— Близнята.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ДОМАГАЮТЬСЯ ЛІКВІДАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Совєтські газети нераз накидалися на радіопередачі в різних мовах, що їх радіостанції „Голос Америки", „Свобода" та „Вільна Европа" надають для народів СССР та сателітних держав. Притому в газетах аж роїлося від лайки на ті радіопередачі та їхніх редакторів, яких називано „отруювачами етеру", „огидними брехунами та наклепниками", „гітлерівськими найманцями" ітд., а деяких редакторів названо по імені, додаючи, що вони „зрадники батьківщини" ітд. Нема сумніву, що справу припинення тих радіопередач порушувано і тепер в часі відвідин президента Р. Ніксона в Москві, хоч про те нічого не сказано в офіційному комунікаті.

СССР має в своїх домаганнях союзника, що нині провідник демократів у американському сенаті В. Фулбрайт та ще деякі демократичні сенатори, які обстоюють думку, що ті радіопередачі шкодять інтересам ЗДА. Радіостанція „Вільна Европа" приміщена в Мюнхені й висилає радіопередачі до сателітних країн: Болгарії, Польщі, Угорщини, Чехо-словаччини та Румунії, а радіостанція „Свобода", яка теж приміщена в Мюнхені, висилає радіопередачі до всіх народів СССР, в тому й в Україну. Кромі тих двох радіостанцій, у ЗДА діє ще третя „Голос Америки", яка надає програми в 35 мовах, в тому й в українській.

Сенат ухвалив, покищо, фонди на фінансування радіопередач „Вільної Европи" та „Свободи" до кінця липня ц.р. Що буде дальше, покищо, невідомо.

„Голос Америки" діставав річно на фінансування своїх радіопередач 200 мільйонів долярів. Сенатори пропонують зменшити бюджет „Голосу Америки" на 25%. Якщо то станеться, то „Голос Америки", припинить радіопередачі в африканських мовах та в: українській, албанській, естонській, литовській, лотиській і мадярській мовах. Натомість буде продовжувати радіопередачі в російській мові та 10-ох інших мовах.

Різні організації стараються переконати противників радіопередач в сенаті, що ЗДА повинні признати фонди на дальші радіопередачі для народів СССР та сателітних держав, які надають денно понад 200 годин грограми на 78 мовах світу, пропагуючи ненависть до ЗДА. Чи ті старання увінчаються якимись успіхами, покажуть найближчі місяці.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дишTonsils, adenoids, сайнисне ниці і кормового проводу
1050 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

У Туреччині арештують комуністів

Турецька поліція та окремі військові частини перевели обшуки та арешти серед турецьких бойових комуністичних груп, які виконали ряд терористичних замахів та вбивств. Зокрема комуністичні групи ведуть велику пропагандивну акцію проти приявности американських вояків та старшин у Туреччині та виконують напади та замахи на американські військові станиці та бази.

Турецькі газети пишуть, що протиурядові бойові групи піддержує СССР. Під час обшуків в Істамбулі знайдено багато револьверів, амуніції, вибухових матеріялів та нелегальної комуністичної літератури. Поліція арештувала кільканадесять осіб та сконфіскувала велику кількість зброї.

Розшуки

Українська Медично Харитативна Служба Колишній Український Червоний Хрест пошукує:

КОСТЕНЬКІВА Стефана, ур. 29 вересня 1924 р. в селі Зубрци пов. Бучач.

ЛАПКУ Володимира, нар. 1922 р. в селі Глинна, тепер Пустомити, Львівської Области.

ВАКУЛ Михайла, який в 1946 році працював при американському війську в Нюренбергу.

СОЛДАК Анну, яка працювала в 1947 році в Мюнхені (Солдак це дівоче прізвище).
Гімназії в Стрию.

МАТУШАК Анастазію, яка в 1945-46 році перебувала в Брандебургу.

Хто знавби вище пошукуваних осіб просимо подати на адресу:

Ukrainischer Medizinischer u. Caritativer Dienst e. V. 8 München 2, Dachauerstr. 9/II, Germany, Europe.

Усмішки

Раннім ранком парох зустрічає п'яного Юрка.
— Чи ж вам, Юріє, не соромно, так рано вже бути п'яним?
— Перепрошую, то ще з вчорашнього вечора.

* * *

Яка жінка була нейнещасливішою?
Не знаю, яка.
—Ева, бо в неї не було сусідки для розмови.

* * *

ДОТРИМАВ СЛОВА

— Куме, я вам гроші віддам, але не цього місяця.
— То ви казали те саме й минулого місяця.
— Ну, а що? Хиба я не дотримав слова?

* * *

ЗАСПОКОЇЛА

Несе симпатична послугачка в ресторані тарілку борщу відвідувачеві. А він їй каже:
— Чому ж ви подаєте без підноса?
— Не турбуйтеся — каже послугачка — він не гарячий.

* * *

СПІЗНЕНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

— Чому ви так пізно повідомили про крадіж? Адже ви самі кажете, що злодії поперекидали в хаті все догори дном.
— Та то правда. Але спочатку я думала, що мій чоловік за чимось шукав.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

For a delicious, easy meal, serve a
Sandwich 'n' Salad

Let your imagination be your guide! Create wonderful sandwiches and salads from our superb assortment of meats, cheese, and sparkling fresh fruits and vegetables at low prices. The perfect answer for a delicious warm weather meal!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

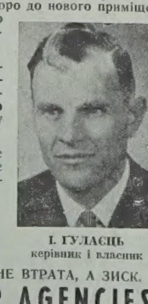

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201